Cyan Magenta Yellow Black

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 141 (3391)

СУБОТА, 31 липня 2004 року

ФОТОФАКТ

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

У Музеї народної архітектури та побуту в Пирогові пройшла виставка робіт майстрів по дереву і лозоплетінню.

На знімку: представник Чернігівської обласної організації Національної спілки майстрів народного мистецтва Наталя Горська (**ліворуч**) демонструє вироби майстрів Чернігівщини.

ЗАХИСНИКАМ ВОДНИХ РУБЕЖІВ

Військовим морякам України, ветеранам Військово-Морських сил

Вітаю мужніх захисників морських рубежів Вітчизни з Днем Військово-Морських сил України.

Батьківщина високо цінує ратну працю військових моряків, які гідно виконують високий патріотичний обов'язок, захищаючи на водних просторах мирне життя своїх співвітчизників, національні інтереси нашої країни.

Служба у Військово-Морських силах почесна і відповідальна. Вона потребує не тільки професійної майстерності, бойової виучки, а й відваги, стійкості і витримки, міцної згуртованості, готовності прийти на допомогу товаришеві.

Українські військові моряки — не новачки на воді. Наші предки, батьки й діди ходили походами у неблизькі країни, кидали якір біля берегів багатьох держав, дивували своєю безстрашністю світ у роки Великої Вітчизняної.

Морські традиції — неоціненне багатство, яким треба дорожити, пишатися і яке потрібно примножувати. Від ваших дій залежатиме, чи рахуватиметься світ з Україною як морською державою.

Верховна Рада України завжди підтримуватиме флот створенням сприятливої законодавчої бази для його діяльності.

Бажаю вам, шановні військові моряки, ветерани флоту, міцного здоров'я, успіхів у службі і праці, щастя, добра і благополуччя.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

ОФІЦІЙНО

Візитові прем'єра передувала стрілянина

Учора ввечері до Києва мав прибути з візитом Прем'єр-міністр Грузії Зураб Жванія. На сьогодні заплановано його зустріч з українським колегою Віктором Януковичем, під час якої сторони мають намір обговорити питання двостороннього співробітництва. Тим часом учора стався збройний конфлікт між грузинськими військами та військовими формуваннями невизнаної Південної Осетії. За твердженнями південноосетинської сторони, ще ввечері у четвер столицю сепаратистів місто Цхінвалі обстріляли грузини. Обстріл поновився учора вранці і тривав кілька годин. Влада Південної Осетії заявила про те, що ця акція була спланована й мала на меті захоплення Цхінвалі грузинськими військами. Тим часом Тбілісі заявляє, що стрілянину першими розпочали саме південноосетини і саме вони винні у розвитку інциденту. Командувач розташованих у тому районі російських миротворців Святослав Набздоров, зі свого боку, заявив, що грузинська сторона не намагалася ввійти до Цхінвалі, і висловив упевненість, що «те, що відбулося, не було спланованою акцією» з боку Тбілісі.

Я ВАМ ПИШУ...

Допоможемо Кубі!

По телебаченню почув про страшну посуху на Кубі й про лихо, яке прийшло на землю добрих острів'ян. Пам'ятаючи ту велику допомогу, яку надала ця невелика й небагата держава в справі лікування наших дітей з чорнобильської зони, пропоную організувати фонд допомоги народу Куби. Певен, багато хто (особливо ті, хто за свій вік натерпівся горя) відгукнеться на таку пропозицію і додасть свою копійчину, щоб допомогти кубинцям. Якщо такий фонд буде створено, я сам візьму найактивнішу участь у збиранні грошей. Адже на державну владу надії нема — своїм нужденним ради не дає, де вже допомагати чужим...

А. МУЗИЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

УРОЖАЙ-2004

Як бур'янів немає, комбайнер співає

Таких чистих від бур'янів площ озимих і ярових колосових, як нині, на Вінниччині не було років 10—12. За словами заступника начальника обласного управління сільського господарства і продовольства Володимира Франковича, 90 відсотків живих ланів чисті від бур'янів. Досягти цього вдалося насамперед за рахунок збільшення кількості боронувань площ і дотриманню технологій їх обробітку.

Чисте поле — урожайне поле. Ранніх зернових збирають на круг по 30 центнерів з гектара. Крім того, відсутність бур'янів дає можливість прискорити ведення робіт. Колосові скошено на половині площ. Намолочено 700 тисяч тонн зерна. Виробництво його планують збільшити нинішнього року приблизно на 900 тисяч тонн, або на 70 відсотків, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

НА ПРАПОР І ГЮЙС — СТРУНКО!

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН).

Завтра країна відзначатиме День Військово-Морських сил. Вікові традиції українських військових моряків беруть свій початок з морських походів київських князів. У XIV—XVII століттях запорожці здобували блискучі перемоги не тільки на суші, а й на морі. Одним із організаторів і керівників навколосвітньої експедиції (1803—1806 рр.) був українець Юрій Лисянський. Нинішнє покоління моряків прагне бути гідним славної пам'яті предків. Нині у складі ВМС України — більш як 50 надводних кораблів різних типів, 80 допоміжних суден, 60 літаків і вертольотів та один підводний човен. На флоті служить майже 19 тисяч військових моряків. Вони охороняють морські кордони, постійно вдосконалюють бойовий вишкіл, з честю представляють Україну на міжнародних навчаннях, беруть участь в інтернаціональних силах військово-морського співробітництва на Чорному морі BLACSEFFOR.

БЛІЦОПИТУВАННЯ

Ваша думка про Військово-Морські сили України?

Олексій Юхимович, 64 роки, службовець:

— Хотілося б, щоб Україна мала значно кращий і могутніший, а не іграшковий флот на Чорному морі.

Віктор Іванович, 47 років, капітан далекого плавання:

— Треба пишатися тим, що маємо Військово-Морські сили і наші матроси й офіцери захищають південні морські рубежі України.

Степан Павлович, пенсіонер, колишній матрос Балтійського флоту:

— Український флот — то сумна картина. При розподілі Чорноморського флоту Росія мала б лишити нам, за оцінками російських аналітиків, 37—38% від усіх флотів СРСР.

Розпитував Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Анрі Руссо (1844–1910 р.)

Рибалка (1909 р.) Полотно, олія.

Не краще, зате дорожче

Щонайменше в півтора разу збільшиться вартість проїзду в міському транспорті Херсона. Квиток у тролейбусі коштуватиме не 40 коп., а 60, а в «маршрутці» городяни віддаватимуть 1—1,2 грн., тоді як нині проїзд коштує 60 коп.

Підвищення тарифу, пояснює місцева влада, викликане подорожчанням бензину та експлуатаційних витрат — про це свідчать розрахунки перевізників. Якщо тролейбусники виживають завдяки дотації з бюджету, то приватники, за їхніми словами, виключно завдяки стоячим пасажирам. У той же час мешканці міста не впевнені, що при дорожчій платі їм не доведеться їхати, як оселедцям у діжці — адже на зупинках поки що черги складаються не з маршруток, а з пасажирів, **повідомляє наш власний кореспондент Алла БРУСИЛОВА.**

Список жертв зростає

Під час проведення робіт з підняття тіл гірників, загиблих унаслідок аварії на шахті «Краснолиманська», загинув командир першого загону горлівського гірничорятувального відділення Олександр Лямцев. Постраждали ще троє рятувальників. Двоє з них після надання медичної допомоги піднялися на поверхню самостійно, один непритомний.

У НОМЕР

А в ніч на 29 липня ще чотирьох рятувальників було госпіталізовано з діагнозом «тепловий удар легкого ступеня». **За повідомленням MIGnews. com. ua,** у середу на «Краснолиманській» стався новий вибух.

Пішла жінка до криниці...

45-річна Єлизавета із селища Підвиноградова намагалася набрати води. Закидаючи відро на мотузці, поковзнулася і опинилася на дні десятиметрового колодязя. Чоловік, почувши крики, одразу побіг до сусіда — на щастя, той — начальник відділу надзвичайних ситуацій і цивільного захисту населення райдержадміністрації, колишній начальник пожежної охорони міста Виноградова Юрій Фурик.

Зателефонувавши на 01, пан Юрій негайно кинувся на допомогу, знаючи, що рятувальникам знадобиться певний час на дорогу. За допомогою сільчан він спустився у колодязь і обв'язав потерпілу мотузкою. Тим часом до місця події прибули й пожежники. Спільними зусиллями жінку врятували, **повідомляє наш власний кореспондент у Закарпатській області Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

Гроші на виплату — до каси !

Майже півтори сотні кримінальних справ порушено прокуратурою Дніпропетровської області за фактами заборгованості з виплати заробітної плати на промислових та аграрних підприємствах регіону. Ще близько 600 таких підприємств попереджено приписами. А більш як 110 керівників-боржників уже притягнуто до відповідальності. Десять з яких навіть було затримано. Після чого вони негайно розплатилися зі своїми робітниками. У переважній більшості випадків насправді немає жодних об'єктивних труднощів чи причин, щоб не виплачувати людям зароблене.

Прокурорські перевірки з загрозою понести передбачену законом відповідальність дають бажані результати. За час акції загалом заборгованість перед найманими працівниками в області скоротилася практично на 46 мільйонів гривень. Однак вона ще значна і на сьогодні сягає мало не ста мільйонів. На Дніпропетровщині поставили мету до кінця нинішнього року неодмінно покінчити з цим ганебним явищем, **повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

Через негоду в ніч з 29 на 30 липня знеструмлено 103 населені пункти у 9 областях України

ВИБОРИ-2004

Інформцентр сприятиме спостерігачам

Учора в «Укрінформі» презентували інформаційний центр міжвідомчої робочої групи зі сприяння діяльності офіційних спостерігачів іноземних та міжнародних організацій. Роботу центру широко висвітлюватиме веб-ресур «Вибори Президента України у 2004 році» —elections. ukrinform. com. Його створив творчий колектив Українського національного інформаційного агентства на виконання розпоряджень глави держави і уряду.

Тут пропонують літературні та фотоінформаційні матеріали виборчої тематики українською, російською та англійською мовами. Є законодавча база, яка регламентує вибори президента в Україні, біографії кандидатів на пост глави держави та їхні передвиборні програми. Встановлено зв'язки центру з ЦВК України, штаб-квартирами ПАРЄ, ОБСЄ, СНД та інших міжнародних організацій.

Дев'ятьом самовисуванцям відмовили у реєстрації

Центральна виборча комісія зареєструвала кандидатами на пост Президента України самовисуванця народного депутата Володимира Нечипорука та лідера ПЗУ Віталія Кононова. Про це «ГУ» повідомили в прес-службі ЦВК. Центрвиборчком зареєстрував також їхніх уповноважених представників у ЦВК з правом дорадчого голосу.

Однак через відсутність півмільйонної застави та неналежного оформлення поданих документів Центральна виборча комісія відмовилася реєструвати кандидатами на найвищу державну посаду дев'ятьох самовисуванців. Серед них — Анатолій Саєнко, Євгенія Терехова, Галина Петренко, Олег Крисін, Олександр Главацький, Олексій Єфімов, Андрій Теруков, Галина Неїлик, Василь Гордієнко.

Центральна виборча комісія звернулася до Верховного Суду України щодо встановлення фактів наявності в передвиборні програмі Миколи Рогожинського положень, спрямованих на розпалювання релігійної ворожнечі та посягання на права і свободи людини.

До того ж ЦВК затвердила порядок фінансування територіальних виборчих комісій, обліку надходжень та використання коштів державного бюджету України, що виділяються на підготовку і проведення виборів Президента України, а також порядок ведення діловодства виборчих комісій і комісій з референдуму.

Вл. інф.

Краща взуванка на літо — постоли

ЗАХОПЛЕННЯ

Живе у селі Сохачі Коропського району Федір Федорович Качура, який плете... постоли.

— І що, є замовлення?

— дивуюся.

— Та як на базарі буваю, то чоловік двоє-троє й замовлять.

— Навіщо?

— Так це ж найкращі на літо сандалі... Я вліткy в них і ходжу. Нога не пітніє, до того ж сухо, легко, м'яко.

— Вони довговічні?

— А це вже від людини залежить. Та на косовицю, жнива вистачить.

За своє життя Ф. Качура зробив близько 500 пар постолів.

— Особливо багато їх виготовив у війну та у 1947 році, коли голод був, — каже 73-річний ветеран, який довгий час у колгоспі працював теслярем, пастухом. — Фактично завдяки постолам і вижив тоді. Хто шматочок хліба дасть, хто молока. А тоді взуття дорогенне було. Як косовиця, жнива, усі замовляють постоли. Бо зручно і легко.

— Довго мода на них у селі трималася?

— Знаєте, у 50-ті роки ще часто люди ними користувалися. Та й у 60-ті... Ну а далі і нині — уже замовляють рідко, як у кого ноги хворі, або хто кого хоче подивувати.

— З чого ви їх робите?

— З липової кори. Замочую її, а тоді плету постоли.

Федір Федорович також, доглядаючи худобу на пасовищах, виготовив, може, із півтисячі кошиків, багато грабель.

Цікаво, що кошики він плете не тільки з лозяних прутиків, а й з липової кори. Зручні вони для набирання картоплі, яблук. Одне слово, у Сохачах без нього як без рук. Стільки всього він для дбайливих господарів понавиготовлював!

Сергій ПАВЛЕНКО.

Коропський район Чернігівської області.

Фото автора.

Некомпетентна компетентність

ПРОБЛЕМА

У грудні минулого року Президент України Л. Кучма призначив дворічні та довічні державні стипендії групі діячів інформаційної сфери. І від того часу ощасливлені люди придбали собі чимало клопоту, адже стипендію не так просто, виявилось, отримати.

Тільки 26 липня надійшли гроші на виплату останніх стипендій за квітень і для семи із 70 стипендіатів за травень.

Звичайно, обурені люди з Полтавської, Запорізької, Дніпропетровської, Харківської та інших областей телефонують і пишуть розгнівані листи.

Державному стипендіатові з Полтави, заслуженому журналісту України Василю Федоровичу Котляру відповів заступник голови Державного казначейства України Олександр Даневич.

Як зазначено у листі, «у межах своєї компетенції» він повідомив, що Полтавській обласній організації НСЖУ асигнування за програмою фінансової підтримки творчих спілок здійснено «у повному обсязі призначень, а саме: у квітні — 72 тис. грн. та травні — 208 тис. гривень». У червні, зазначив пан Даневич, Полтавська організація отримала 48 тис. гривень. Отже, повчає чиновник, «за рахунок зазначених асигнувань Полтавська організація НСЖУ мала можливість вчасно виплатити призначену вам державну довічну стипендію».

Не знаю, в чому компетентний пан Даневич, але йому слід було б знати: державні стипендії фінансуються не з програми підтримки творчих спілок. Це по-перше.

А по-друге... Колись у цирку фокусник витягав з капелюха за вуха кролика. Пан Даневич досконало оволодів цією майстерністю, бо 72, 208 і 48 гривень за допомогою нескладної маніпуляції він перетворив на 72 тис., 208 тис. і 48 тис. гривень. Тепер цифри захвучать і не соромно для держави, яка так «піклується» про творчі спілки.

Годилося б потягти пана Даневича швидко до суду, щоб переказав (бажано — з власної кишені) Полтавській організації ті суми, за які розписався у своєму листі. Можливо, полтавці це й зроблять.

А я хотів би попередити співгромадян: читаючи переможні реляції про успішні виплати пенсій і зарплат, будьте обережні — а раптом ці цифри витяг із свого капелюха такий самий фокусник, як і пан Даневич?

Ігор ЛУБЧЕНКО, голова Національної спілки журналістів України.

ДО 60-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ ВІД ФАШИСТІВ

Говоріть, ветерани...

Учора керівників усіх організацій ветеранів війни Вінниччини — від сільської до обласної — запросили на розширене засідання колегії облдержадміністрації. Як висловився ініціатор зустрічі голова адміністрації, син фронтовика Григорій Калетнік, ми не завжди прислухаємося до думок і порад ветеранів, і від того маємо немало проблем.

Утім, запрошені говорили не лише про свої негаразди. Вони звернули увагу представників влади на низку загальних наболілих проблем: від надання пільг до... суперечок між окремими організаціями ветеранів різного толку, що утворилися в деяких районах. Висловили своє бачення, як варто відзначити ювілейну дату — 60-річчя визволення України від німецьких загарбників.

Присутні на зібранні керівники районів отримали доручення: провідати у дні підготовки і святкування знаменної дати всіх фронтовиків, а також узяти безпосередню участь у вирішенні їхніх проблем, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

ЗАПИТАННЯ РУБА

Куди поділася паперова гривня?

Останнім часом дедалі частіше на базарах та дрібних торгових точках міста можна почути нарікання на те, що кудись щезла паперова гривня. Її замінила схожа на п'ятдесят копійок металева. «Це вже наче й не гроші, — нарікає бабуся з насінням, — поки роздивишся, що дали, покупець вже й пішов». Офіційний мотив такої декупюризації — економія коштів. Бо, як зазначали ініціатори, зношення паперових грошей, особливо дрібних, має високу інтенсивність. Воно, з одного боку, і так. Проте в цьому випадку мудрі ініціатори не врахували низки негативних наслідків «металізації» гривні.

Можна довго загинати пальці на руках, перераховуючи мінуси такого прожекту. На поверхні лежать кілька очевидних. По-перше, низький рівень інфляції, який сьогодні спостерігається у нашій країні, призводить до накопичення грошової маси на руках у населення. Більшість наших співгромадян не має рахунків у швейцарських банках. Як показує практика, для цих людей ефективним засобом накопичення є монети найбільшого номіналу, тобто нові, одногривневі. Отже, металева гривня скоріше потрапляє до приватних скарбничок населення, а не на ринок. Сьогодні в багатьох регіонах України гроші номіналом одна гривня вже перетворилися на раритет.

По-друге, якщо згадати історію, перехід на паперові купюри відбувся заради зручності проведення грошових операцій. Бо незручно було як гаманцем користуватися возом. Можливо, для осіб, котрі оперують однією гривнею лише як поняттям, цієї проблеми й не існує, та для переважної більшості населення гривня — одна з основних розрахункових одиниць. Унаслідок металізації грошової маси гаманці наших співгромадян стали важчими, проте, на жаль, лише в прямому розумінні. Металізація зробила цей номінал незручним і недієвим засобом розрахунків та транспортування. І не дивно, що громадяни ховають його до своїх «кицьок» та «поросят». А для вітчизняної економіки результат один — дефіцит дрібних купюр.

По-третє, символічно політика декупюризації видається переведенням номіналу одна гривня в розряд дрібних, копійкових. Результат — очікування інфляції населенням та зменшення його кредиторської довіри до вітчизняних банків. Одна гривня тепер дедалі частіше громадянами та особливо гостями нашої країни сприймається як дрібна монета.

Отак, здавалося б, незначний крок спричинив низку істотних негативних наслідків, серед яких і зниження інтенсивності торговельних стосунків, і інфляційні очікування, які навряд чи можна назвати позитивними для економіки країни.

То де тут, вибачте, панове ініціатори, економія? На тлі заміни всіх номіналів економія на заміні зношених одногривневих купюр здається як мінімум смішною. Чи, як водиться, пляшку на раз, а сірник на чотири?

Степан ТИМОЧКО.

ЮВІЛЕЇ

Парад знаменитих земляків

Райцентр Ланівці, що на Тернопільщині, відсвяткував 660-річчя. Які тільки вітри не шуміли над цим невеликим волинським містечком... Знало воно і тверду руку князів Вишневецьких, і визвольну війну Богдана Хмельницького, владу польських магнатів і російських поміщиків. Нині Ланівці живуть тихим провінційним життям. Район сільськогосподарський, промислових підприємств мало.

Але є у них видатні земляки, у біографії яких зазначено, що народилися на Ланoвеччині. Серед них —лауреати Національної премії імені Т. Шевченка всесвітньо відомий художник Іван Марчук і знаний письменник і науковець Григорій Штонь, народна артистка України, професор Львівської музичної академії Тамара Дідик, заслужені артисти України Анатолій Демчук і Євгенія Пінчук-Серебрякова, видатні вчені Іван Климишин, Леонід Середницький, Степан Трожимчук, Микола Приймак. Ланівчани пишаються іменитими земляками. Традиційними стали «круглі столи» за їх участю, зустрічі у школах, колективах, спільні концерти. Усе це було і під час святкування ювілею Ланівців. Не погордували знамениті земляки своєю малою батьківщиною, з'їхалися звідусіль, щоб її вшанувати.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

У Запоріжжі на ЗАТ «ЗАЗ» відбулася нарада «День постачальника GM-FIAT в Україні». Лідери світового автомобілебудування — фірми «Дженерал моторз» і «Фіат» — об'єднали свої зусилля для пошуку якісних і недорогих комплектувальних по всьому світу. На нараді було представлено 32 українських виробників комплектувальних для авто різних класів. Можливість входження до світової мережі автомобілебудування відкриває великі перспективи перед українським автомобілебудуванням.

На знімку: у ході прес-конференції за підсумками наради міністр промислової політики Олександр Неустроєв **(ліворуч)** і голова спостережної ради ЗАТ «ЗАЗ» народний депутат України Таріел Васадзе висловили обережний оптимізм щодо можливості співробітництва українських підприємств із світовими автогігантами.

Фото Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ).

ФОТОФАКТ

У Києві відбулася прес-конференція, на якій відомий польський кінорежисер Єжи Гофман і члени творчої групи презентували проект створення документальної трилогії «Україна».

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Зачекаємо результатів розслідування...

КРИМІНАЛ

24 липня цього року народний депутат України Олексій Козаченко смертельно поранив раніше судимого мешканця Одеської області.

За цим фактом місцева прокуратура порушила кримінальну справу. «Виконується значний обсяг слідчих дій, спрямованих на перевірку обставин зазначених подій. В тому числі і версії О. Козаченка про скоєння ним убивства під час захисту від злочинного посягання», — йдеться у заяві Генеральної прокуратури з приводу нагнітання політичних пристрастей довкола справи народного депутата України Олексія Козаченка.

У заяві зазначається, що «вже зараз, не чекаючи результатів розслідування, окремими політичними силами, деякими народними депутатами України робляться категоричні політичні заяви про тиск, який нібито здійснюється на депутатів».

Генеральна прокуратура не тільки спростувала таке твердження, а й наголосила, що «не допустить будь-якого впливу і забезпечить всебічне та об'єктивне розслідування справи з прийняттям законного рішення, яке повинно ґрунтуватися не на політичних гаслах, а на матеріалах кримінальної справи».

Приїхав, щоб залишитися назавжди

ВТРАТА

В автокатастрофі, що сталася у Золочівському районі на Львівщині, загинув Святомир-Михайло Фостун — письменник, головний редактор україномовних видань у Великобританії — газет «Українська думка» та «Відомості», доктор юридичних наук, голова об'єднання вояків-українців у Великій Британії, почесний співробітник Інституту філософії Національної академії наук України, член Української Вільної академії наук у США, Наукового товариства ім. Т. Шевченка, національних спілок письменників та журналістів України.

С.-М. Фостун родом із села Милування, що біля Івано-Франківська. Майже щороку він приїжджав з Великобританії, де проживав з 1961 року, до рідного краю, до родини, друзів. Цього разу він прибув до України на відзначення 60-річчя заснування Української головної визвольної ради. Цей приїзд на батьківщину став останнім. Милуванська земля прийняла Святомира-Михайла Фостуна в рідне лоно назавжди.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

СПОРТ

Перше завдання на «відмінно»

Футбол. Кубок УЄФА. Перший кваліфікаційний раунд. «Бананц» (Вірменія, Єреван) — «Іллічівець» (Україна, Маріуполь). 0:2. Голи: Єсин 30, Платонов 76. Перший матч — 0:2.

Отже, український клуб виконав початкове завдання на «відмінно»: здобув дві перемоги, записав на рахунок України рейтингові очки і продовжить виступи у другому кваліфікаційному раунді турніру. На цьому етапі в боротьбу вступають ще два представники нашої країни — дніпропетровський «Дніпро» та донецький «Металург».

Суперники визначилися

Ньон (Швейцарія). Тут відбулося жеребкування третього кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів (матчі відбудуться 10/11 серпня і 24/25 серпня). «Динамо» (Київ) — переможець пари «Сконто» (Латвія)/ «Трабзонспор» (Туреччина); переможець пари «Шахтар» (Донецьк)/ «Пюнік» (Вірменія) — переможець пари «Брюгге» (Бельгія)/«Локомотив» (Болгарія, Пловдив).

Перемоги наших... бомжів

Зі шведського міста Гетеборг до одеського благодійного фонду «Шлях до домівки» щойно надійшла приємна звістка: на чемпіонаті світу з міні-футболу серед бездомних (проводяться, виявляється, і такі змагання) їх посланці здобули три перемоги поспіль — над командами Іспанії, Ізраїлю та Росії. До збірної України, що її сформував фонд «Шлях до домівки», увійшли п'ятеро одеських і троє київських бомжів. Активісти цього фонду й тренували бездомних спортсменів. Українські бомжі, як бачимо, успішно відстоюють честь своєї держави. Сподіватися, мабуть, що вона, в свою чергу, подбає про них.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Організація конкретних справ

Так охарактеризував на прес-конференції, що відбулася у четвер, Міжнародну громадську організацію «Об'єднання українців світу» її президент народний депутат України Михайло Поплавський

ПРОЕКТИ

Створена у Черкасах організація має сприяти консолідації зусиль і українців, які живуть на Батьківщині, і представників численних діаспор наших співвітчизників (до речі, за словами президента, фахівці об'єднання оцінюють кількість українців в світі на рівні ста мільйонів чоловік).

Конкретика діяльності організації полягає у запровадженні низки проектів з дуже широким спектром спрямування: від всеукраїнських благодійного фонду та бізнес-центру до атракціонно-видовищного центру «Котигорошко» та всесвітньої школи українознавства для дітей і молоді української діаспори. Крім того, ОУС має на меті захист прав етнічних українців, зокрема, внесення змін до чинного законодавства, які дали б їм права на придбання землі в Україні. Найближчим часом М. Поплавський відвідає європейські країни з метою налагодження контактів із лідерами українських діаспор. Результатом цих зустрічей має стати створення в європейських країнах відповідних структур, які опікувалися б проблемами етнічних українців.

«Співаючий ректор» планує також провести низку зустрічей із заробітчанами, що подалися з нашої країни у пошуках кращої долі. Ідеальним результатом цих зустрічей Поплавський бачить створення, за сприяння місцевих діаспор, системи юридичної допомоги сотням тисяч громадян України, які працюють (часто нелегально) в європейських країнах.

Відповідаючи на запитання, народний депутат наголосив, що «право на патріотизм, на щастя ще ніхто не приватизував», а затим підкреслив, що очолювана ним організація готова до співпраці з усіма, хто працюватиме на благо України. Водночас на перший план мають вийти конкретні справи. Вірний своїй манері висловлюватися, М. Поплавський зазначив: «Артистів розмовного жанру у нас в країні дуже багато, але зараз потрібні не розмови, а справи».

Олег ДЕНИСОВ.

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

З «Харківгазом» можна мати справу

Відкрите акціонерне товариство «Харківгаз» поповнило поки ще незначний список тих підприємств Харківщини, товари і послуги яких відповідають міжнародним стандартам якості. Днями ВАТ «Харківгаз» вручено сертифікат на відповідність системи управління якістю підприємства вимогам міжнародного стандарту ISO 9001-2001. Упродовж останніх років економічна політика цього акціонерного товариства була спрямована саме на забезпечення якості продукції та послуг. До того ж підприємство працює не лише на отримання законного прибутку, а й на створення нормальних умов праці своїм працівникам, упроваджуючи технології, які не забруднюють довкілля.

Микола КОСИЙ.

АФЕРА

Не допомогло й «ноу–хау»

Незапатентований метод викрадення нафти з магістрального нафтопроводу викрили співробітники Лебединського райвідділу міліції. Полягає він у навмисному виведенні з ладу обладнання, змонтованого на «трубі». Підлаштувавши аварію, «новатори» злили прямо на землю 200 кубометрів нафти, з них зібрали лише половину й відтранспортували на нафтосховище ВАТ «Лебединський агротехсервіс».

Схожим «промислом» займалася й злочинна група у складі трьох роменчан, яка вилучала чорне золото з бурових свердловин.

Загалом у нафтогазовидобувній промисловості області цього року виявлено більш як сто злочинів, які, за найскромнішими підрахунками, завдали збитків майже на п'ять мільйонів гривень.

Владислав ЖМУРКОВ (за матеріалами газети «Сумщина»).

Сонячно і весело

АКЦІЇ

У Львові Пласт — національна скаутська організація України — провела зліт для своїх наймолодших членів під назвою «Королівство дітей». У ньому взяли участь понад 200 дітей віком від 6 до 11 років з Києва, Дніпропетровська, Рівного, Луцька, Львівської, Тернопільської, Івано-Франківської областей. За основу програми взяли твір Ніни Мудрик-Мриц «Сонячні казки». Головні герої — Сонячні Промінчики — діти Сонця, які щодня роблять добрі вчинки. Учасники зльоту грали в ігри, майстрували іграшки, саморобки, які потім представили на вечірці «Мистецька алея». А наступного дня в центрі Львова діти робили газету просто неба — були журналістами, фотографами, редакторами, стилістами, мовними редакторами тощо. 500 примірників дитячого видання вони розповсюдили серед мешканців міста.

Ольга СРІБНА.

На знімку: весело відпочиваємо!

Фото надано прес-службою Пласту.

РЕАЛІЇ

У відпустку — з повним гаманцем

На Вінниччині одними з перших у державі повністю виплатили відпускні працівникам освіти. Про це повідомив учора на засіданні колегії фінансового управління облдержадміністрації начальник управління Василь Кушнір. За його словами, найскладніша ситуація була наприкінці червня—початку липня, коли відпустки оформляла переважна більшість освітян. На той час із 44 мільйонів гривень загальної суми відпускних працівникам галузі виплатили лише половину коштів.

Проблему вирішили завдяки безвідсотковим позичкам Державного казначейства, які взяли в кількох районів, а також банківським кредитам, що ними скористалися там, де сума боргу була найбільша, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК**.

Десять мільйонерів

На Прикарпатті збільшилася кількість мільйонерів. Тепер їх офіційно нараховують десять. Як повідомив голова ДПА в області Віктор Рахміль, свої задекларовані понадмільйонні доходи вони отримали від підприємницької діяльності у сфері торгівлі, зокрема й нерухомості, **повідомляє наш власний кореспондент з Івано-Франківської області Дарина НАЗАРЧУК**.

ВЕРСІЇ, ГІПОТЕЗИ, ТЕОРІЇ

Атланти родом із Антарктиди?

Однією з найдавніших та інтригуючих загадок людства є таємниця Атлантиди. Майже дві тисячі років сотні дослідників і мислителів намагаються відповісти на два основні запитання: чи існував материк насправді і, якщо так, де його шукати?

Підтвердженням існування загадкового континенту багато дослідників вважають той факт, що розповідь Платона про Атлантиду найбільш відома, але аж ніяк не єдина. У міфології жителів островів Тихого океану є згадка про велику країну, що затонула в незапам'ятні часи: на Гаваях — це континент Сонячної сітки бога Кане, у полінезійців — Велика земля, у жителів Пасхи — острів Моту-Маріо-Хіва.

З давніх-давен дійшли індійські перекази про континент Лемурія — колиску людської культури, що пішла на дно океану. Про великий острів в Індійському океані, розташований південніше екватора, згадував також Пліній. Про залишки суші в південній частині Індійського океану писали середньовічні арабські історики. Навіть сучасники Кука були впевнені в існуванні невідомої Південної Землі, що розташовувалася в південних широтах Індійського, Тихого й Атлантичного океанів і займала величезний простір, населений 50 мільйонами осіб.

Крім того, практично в усіх древніх цивілізацій існували легенди про якихось просвітителів, що принесли стародавнім народам науку і культуру. Згідно з Геродотом, в Єгипті такі хранителі знань з'явилися близько 10 тисяч років до н. е. Приблизно в той само час прийшов з-за південного моря великий Оаннесс, який навчив шумерів розуміти писемність і навчив їх мистецтву будівництва. Герої американського епосу — перший інка Манго Капак та мексиканський Кетцалькоатль — також з'явилися з-за моря, але зі сходу. З заходу, з острова Моту-Маріо-Хіва, що потонув, приплив великий бог-просвітитель острова Пасха Маке-Маке.

Велика кількість несподіваних збігів, на думку багатьох дослідників, може бути пояснена тільки існуванням висхідної протоцивілізації, з якої виникли американські, африканські та євразійські древні цивілізації. Найкраще на її роль підходить платонівська Атлантида.

На підтвердження гіпотези наводяться такі аргументи. По-перше, всі найдавніші цивілізації виникли приблизно в той само час. По-друге, виникли вони раптово, не залишивши практично жодних слідів еволюції, крім нечітких спогадів просвітителів, які прийшли з-за моря й принесли з собою науку і культуру в готовому вигляді. Відповідно до легенд, ці просвітителі з'явилися після глобальної катастрофи, що загубила їхню прабатьківщину. По-третє, дивує збіг державних ієрархічних структур. По-четверте, найдавніші цивілізації колосальні сили й кошти витрачали на жертвоприносення та зведення величезних і дорогих культових споруд з явно вираженою астрономічною спрямованістю. Нарешті, по-п'яте, непояснена унікальність і повнота давніх знань, серед яких особливе місце знову-таки займає астрономія.

На всі ці міркування скептики дуже резонно зауважують, що матеріальних слідів існування атлантів не знайдено, а аргументи на користь існування їхньої цивілізації є або надуманими, або мають зовсім інше пояснення. І справді, Атлантиду безуспішно шукали в Атлантиці, у Середземному, Егейському і навіть у Чорному морях (остання гіпотеза, між іншим, має певні шанси на успіх, оскільки підводні дослідження щойно розпочалися), у Тихому, Індійському та в Північному Льодовитому океанах. Але за минулі тисячоліття археологічні та геологічні сліди Атлантиди не могли зникнути безвісти. Де ж їх шукати?

Група італійських дослідників вважає, що ключ до цієї загадки може бути захований... під льодами Антарктиди. Зокрема, доктор Флавіо вважає, що протоцивілізація розвинулася саме на цьому континенті. Сучасна Антарктида — найменш придатний для життя материк: 99 відсотків її поверхні вкрито кригою завтовшки майже 5 кілометрів, середня температура влітку від -30 до -50°С, а взимку — від -60 до -70°С. Але дослідник вважає, що в порівняно недавньому минулому клімат крижаного континенту був цілком сприятливим і змінився через поворот земної осі внаслідок космічного катаклізму. В результаті зіткнення Землі з небесним тілом величезної маси не тільки змістилася земна вісь, а й виникли повені, почалися гігантські землетруси і зливи, що загубили Атлантиду. Ця цікава гіпотеза пояснює дуже багато чого.

Антарктична Атлантида цілком вписується в древні легенди, оскільки розташована водночас у Тихому, Індійському та Атлантичному океанах. У повній відповідності з розповіддю Платона її жителі могли контролювати береги одразу трьох континентів. Наприклад, південь Африки розташовано порівняно недалеко. З Південною Америкою, відповідно до результатів останніх геологічних досліджень, Антарктиду міг з'єднувати сухопутний міст у вигляді ланцюжка островів. Досягти берегів Індостану можна було африканським узбережжям або островами Океанії, яких тоді було набагато більше.

За такого положення полюсів (Північний згідно з гіпотезою розташовувався в центрі Якутії, а Південний — у Тихому океані) Центральна Америка, Межиріччя, Індостан та Китай — всі колиски найдавніших цивілізацій — опиняються в середніх широтах із приблизно однаковим помірним кліматом, що майже відповідає клімату північного узбережжя зміщеної Антарктиди. Можливо, що після катастрофи розселення атлантів із замерзаючого континенту відбувалося не випадковим чином, а на заздалегідь колонізовані території.

Цікава гіпотеза доктора Флавіо дає відповідь майже на всі старі запитання відносно Атлантиди і виникнення цивілізації на нашій планеті. На жаль, жодних слідів космічного катаклізму того часу, а так само й конкретних доказів зсуву земної осі поки що не виявлено. Єдине, що може втішити в цій ситуації, це розуміння, що якщо доктор правий, то зі схованими в товщі антарктичної криги доказами нічого не має статися, і людство, рано чи пізно, зможе знайти свої першовитоки.

Артем ДМИТРЕНКО.

Віртуальна заборона,
або Останній рак, мабуть, на прощання нам таки свисне

РЕПЛІКА

На ринку села Маяки, що в Біляївському районі, сидять рядочком жіночки, перед якими в різноманітних ємностях ворушать вусами і клешнями раки. Угледівши, що виявляю інтерес до їхнього товару, продавщиці наперебій пропонують:

— Беріть ось ці за дешево — по 15 гривень десяток. А хочете крупніші, то ось по 25 гривень. Подивіться, які красені.

Жінка явно перебільшує — раки як раки, такі собі «середнячки». А справжні клешненогі красені тягнуть на 40 і навіть на 50 гривень за десяток. Ніби прицінюючись, запитую:

— Це ж де таких упіймано?

— У Дністрі чи в Дністровському лимані, — з готовністю відповідають жінки. — Де точно, нам не доповідають, ми лиш реалізатори.

— Але ж у названих вами водоймах вилов раків, чув, зараз ніби заборонено, — ділюся.

Жінки враз насторожуються, прикривають раків ганчірками.

— Ми про таке не знаємо. То ви будете купувати чи вирішили нас наполохати? Тоді йдіть собі геть, у нас, сказали хазяї, «дах», і боятися нам нічого...

Назріває, бачу, скандал, тому відходжу вбік. Аж тут назустріч міліціонер. Підходжу, кажу про заборону, киваю на продавщиць. Страж правопорядку знизує плечима: нічого про заборону не чув, то, певно, по іншому відомству. І прямує собі далі.

Так, по іншому. В місцевих газетах ще навесні з'явилося повідомлення такого змісту: «У зв'язку з початком линяння, парування раків, виношування ними ікри та раченят з 15 березня й до особливого розпорядження управління «Одесарибвод» встановило державну заборону на промисловий і любительський вилов раків у Дністровському лимані, на Дністрі з рукавом Турунчук, придатковій системі озер та Кучурганському водосховищі». Далі йдеться, що аналогічна заборона діє і у водоймах Дунайського басейну. Отже, ловити раків у Причорномор'ї зараз начебто ніде. Та ловлять. І відкрито, вважай, реалізують. Не тільки в Маяках, а й, сам бачив, на ринках Одеси, Білгорода-Дністровського, придунайських міст і сіл.

Допускаю, що інспекторам рибоохорони за всіма рибалками не вгледіти. Але ж заборона, як сказано в повідомленні, державна. Тобто, за тим, щоб вона виконувалася, мають слідкувати, певно, всі контролюючі, правоохоронні та владні структури. Чи з ними оту заборону не погоджено? І про спільні дії не домовлено? Ринки, інші місця масового продажу раків спільними зусиллями проконтролювати не так і важко. А вдаривши по руках тих, хто оптом закуповує раків у рибалок-порушників, легше припинити в недозволену пору і сам промисел. Чи, може, й справді чийсь «дах» тому заважає? Але ж були вже часи, коли в згаданих водоймах раків винищили майже повністю — браконьєри, отруювачі води. Останніми роками екологія дещо поліпшилася, популяція раків відновилася. То їх нищать, незважаючи на «державну заборону», браконьєри. Якщо мовчки спостерігатимемо за цим, то, мабуть, останній рак на прощання нам, людям, таки свисне.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Вдаривши по руках тих, хто оптом закуповує раків у рибалок-порушників, легше припинити в недозволену пору і сам промисел. Чи, може, й справді чийсь «дах» тому заважає?

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Президент може не турбуватися

Висунення кандидатів на найвищу державну посаду закінчилося. Останнього тижня самовисуванці, які до 1 серпня мають право подавати документи на реєстрацію, не на жарт активізувалися. Завдяки їм Україна вперше має абсурдну кількість охочих штурмувати президентське крісло на політичному олімпі. На старті вже вишикувалося 22 кандидати, до яких сьогодні може додатися ще декілька претендентів.

Щоправда, ні для кого не таємниця, що фаворитів лише двоє — глава уряду і лідер «Нашої України», у штабі останнього своє затишшя пояснювали хитрим тактичним ходом. Керівників лівих, які минулого тижня об'єднали зусилля для забезпечення чесних та демократичних виборів, політологи вже охрестили представниками ідеологічних доктрин. Ще п'ять відомих політиків прицілюються на наступні парламентські перегони. А більш як 15, за визначенням голови Комітету з питань свободи слова Миколи Томенка, периферійних кандидатів — політичні аутсайдери, невдахи і навіть кілери.

Однак публіку розважати справді вміють усі. Шкода, що для досягнення шляхетної мети використовуються брудні технології, залучається адмінресурс, шикуються податківці, закривають або блокують трансляцію масмедіа. А поки що газети ряснішають резонансними повідомленнями про кримінальні злочини, правоохоронці роззброюють... народних депутатів. А раптом, захищаючи своє життя від тричі судимих бандитів, вони ненароком їх уб'ють. Та й сам факт нападу на довірену особу кандидата в Президенти напередодні передвиборної кампанії (із останніх — на Олексія Козаченка) для Генпрокуратури і правоохоронців, як з'ясувалося, цілком рядова подія, яку відразу почали розкручувати з питання: звідки у депутата зброя?

А головний урядовець країни двічі подивував своїми орфографічними здібностями. Завдяки чудовому піар-ході (аби справді не розчинитися в такій кількості претендентів) у назві своєї посади він зробив аж дві помилки, написавши у декларації «Прємьєр-міністр» (хоча і він, і кожен школяр знає, що правильно: Прем'єр-міністр). І «з любовью» (треба з любов'ю) зізнався читачам однієї з газет. Схоже, наступним кроком буде урядове розпорядження про заміну апострофа на м'який знак.

Своєю принциповістю минулого тижня здивував ще один кандидат, лідер Партії промисловців та підприємців, яка, до речі, входить до парламентської більшості. Він заявив, що особа, яка має судимості, не може претендувати на найвищий пост у державі. Незалежно від прізвищ.

Схоже, проект закону про гарантії Президенту після виборів все-таки потрібен. Про це наголошував минулого тижня його автор, лідер НДП Валерій Пустовойтенко. І хоча народний депутат «упевнений в Президенті», однак поділився: ініціював цей документ на прохання представника опозиції, який хотів у такий спосіб дати зрозуміти, що в разі перемоги представника не від більшості Леонід Данилович може не турбуватися. І, по-третє, такий закон потрібен Україні: для майбутніх президентів, які підуть у відставку.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

ПАРЛАМЕНТИ СВІТУ

Оголена демократія

У сесійній залі фінського парламенту вздовж стіни над робочими місцями президії розташовані п'ять бронзових фігур: оголені чоловіки та жінка з дитям на руках символізують майбутнє, віру, збір урожаю, інтелектуальну працю та хліборобство. Не менш відкрита й сама робота парламенту: потрапити на екскурсію або спостерігати з балкона за пленарним засіданням може кожен бажаючий. Втім, з українським політ-шоу, яке нерідко можемо побачити у стінах Верховної Ради, Едускунта навряд чи зможе конкурувати. На запитання, чи бувають у сесійній залі бійки між депутатами, представники прес-служби фінського парламенту, подумавши, відповіли: «Щось не пригадуємо».

Історія інституту народного представництва Суомі веде свій відлік з давніхдавен: іще 1362 року, коли Східна земля, як називалася тоді приєднана до Швеції Фінляндія, здобула право направляти свого представника для участі в обранні короля. Коли Росія відвоювала Фінляндію у Швеції під час російсько-шведської війни 1808—1809 рр., російський імператор Александр II скликав становий сейм у Портвоо. Наступний сейм відбувся лише 1863 року, а з 1869 року набрало чинності законодавство, яке зважало на автономне становище Фінляндії. Сейм скликався зазвичай через кожні три роки, та наприкінці XIX століття його позиції ослабли. 1906 року у Суомі було проведено парламентську реформу, за якою сейм замінили 200-місним однопалатним парламентом, який існує у майже такому самому вигляді й понині.

Фінляндія нещодавно також пережила конституційну реформу. Схвалений 2000 року новий основний закон значно скоригував розподіл владних повноважень між вищим керівництвом держави у напрямі звуження повноважень президента та розширення повноважень парламенту. У державній ієрархії глава парламенту стоїть після президента, а за ним — прем'єр-міністр.

За сучасною конституцією Фінляндії державна влада належить народу в особі парламенту — Едускунти. Однопалатний парламент складається з 200 депутатів, які обираються на чотири роки. Вибори проводяться за принципом пропорційного представництва на основі регіональних списків партій та блоків. За результатами останніх виборів 16 березня 2003 року вперше в історії Фінляндії парламент сформував новий уряд та урядову коаліцію, яку в Едускунті створили партія «Центр», Соціал-демократична партія та Шведська народна партія, які відповідно мають 55, 53 і 9 депутатських мандатів. Одразу після формування новий уряд подає свою програму на схвалення парламенту. Опозицію становлять ті депутати і парламентські групи, які не підтримують уряд, що перебуває при владі.

У фінському парламенті діють 14 профільних комітетів і Великий комітет, який має спеціальний статус. Його основним завданням є співпраця з Євросоюзом (членом якого Фінляндія є з січня 1995 року), вплив на процес прийняття рішень в ЄС та політику фінського уряду в євроінтеграційній сфері. Як країна—учасниця ЄС, Фінляндія бере повноправну участь у прийнятті рішень Євросоюзу, які, з другого боку, є обов'язковими для Суомі. Із 626 членів європейського парламенту 16 обираються з Фінляндії. Членство в Євросоюзі означає, що частина законодавчої влади, якою раніше Фінляндія користувалася незалежно, тепер передано союзу. ЄС володіє наднаціональним правом винесення рішень із низки питань, зокрема, щодо торговельної політики, у сфері сільського господарства, а також щодо усунення перепон на шляху економічних відносин між країнами.

Конституцією Фінляндії передбачено право парламенту ухвалити закон, навіть якщо президент має заперечення чи зауваження до нього. Якщо таке трапляється, то президент змушений підписати ухвалений депутатами закон. Таким чином парламент може скасовувати президентське вето. Однак на практиці між представниками законодавчої та виконавчої гілок влади, як правило, суперечок не виникає. За статистикою, президенти Фінляндії накладали вето на той чи інший закон у середньому раз на рік.

Фінським парламентаріям надано необмежену свободу слова, водночас їх позбавлено депутатського імунітету, тобто несуть відповідальність перед законом, як і пересічні громадяни країни. Для притягнення депутата до кримінальної відповідальності згода парламенту не потрібна. Нова Конституція також скоротила процедуру розгляду й прийняття законопроектів, замінивши три читання на два.

Едускунта працює у такому ритмі: з вівторка по п'ятницю у першій половині дня відбуваються засідання комітетів, у другій — пленарне засідання, яке може затягнутися до пізнього вечора. Понеділок надається для роботи у виборчих округах.

Народні депутати розміщуються у сесійній залі за партійною приналежністю: центристи, ліві та праві. Депутати з великим стажем зазвичай займають передні місця. У центрі на підвищенні сидить ведучий засідання — голова парламенту чи один із його заступників. Протокол пленарного засідання ведеться за круглим столом просто у залі засідань. У своїй роботі парламент використовує дві державні мови: фінську та шведську.

Нинішню споруду Едускунти було відкрито 1931 року, яка вважається архітектурним монументом незалежності та влади народу. Основним матеріалом під час внутрішнього оздоблення парламентської будівлі став різнокольоровий мармур, що значить призначення приміщення — то урочистіший його вигляд.

На обстановку Едускунти, вочевидь, вплинуло й послідовне збільшення у його складі депутатів-жінок. Нині вони становлять більш як третину всього депутатського корпусу. По сусідству з урядовим коридором розташована так звана сіра жіноча кімната — одне з трьох приміщень, спроектованих спеціально для депутатів-жінок. А кімната для куріння надійно схована від сторонніх очей у підвалі.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПРЕМ'ЄРА

«Фаренгейт 9/11» розколов Америку на два табори

Це безсумнівний факт. Але йдеться тільки про співвідношення прихильників і противників документального фільму американського режисера Майкла Мура. Це співвідношення дуже важливе. Від нього залежатимуть, як вважає більшість оглядачів, результати президентських виборів у США.

Лише за тиждень показу «Фаренгейт 9\11» зібрав 56 мільйонів доларів. Це найвищий показник для документального фільму за всю історію кіно. Пишуть про величезний ажіотаж у Флориді та інших штатах. Жартують, кажучи, що «Фаренгейт» Мура — це температура, за якої плавиться асфальт, на котрому стоять черги до кінотеатрів на перегляд фільму. А температура напруження дискусій з приводу фільму перевершила недавні дискусії навколо «Пристрастей Христових» Мела Гібсона.

Що ж зумовило таку величезну популярність фільму? Кілька факторів.

По-перше, його зміст. Режисер скупо відповідав журналістам: «Мій фільм — це мій погляд на події до і після 11 вересня та пояснення того, чому президент Буш мусить залишити Білий дім». Йдеться про те, як Буш прийшов до влади, про передісторію трагедії «9/11», дні трагедії (без використання кадрів самої трагедії) і про справжні, на думку автора, причини війни в Іраку, що не збігаються з офіційно висловленими. Отож це жорстка, безкомпромісна критика політики президента США Джорджа Буша-молодшого.

„Мій фільм — це мій погляд на події до і після 11 вересня та пояснення того, чому президент Буш мусить залишити Білий дім"

По-друге, чудову рекламу фільму створила компанія «Дісней», яка ще задовго до Канн відмовила у випуску фільму на широкий екран. Навіть миттєвий сумнів щодо показу зробив свою справу. Цікавість народу і з цього боку було підігріто до кипіння.

І довершив справу широкої пропаганди фільму Каннський міжнародний кінофестиваль (травень 2004 р.), де «Фаренгейт 9/11» отримав найвищу нагороду — «Золоту пальмову гілку». Це другий в історії фестивалю випадок нагородження документального фільму — першим був фільм Жака-Іва Кусто «Світ тиші» (1956 р.). Після показу «Фаренгейта» глядачі влаштували 20-хвилинну овацію. З Канн Мур повернувся додому героєм для одних і зрадником Америки — для інших.

Майже два місяці до виходу фільму коментатори нагнітали обстановку, а сьогодні своє слово мовлять прості глядачі. Прослухала кілька радіодебатів. Повірте, стало моторошно від полярності думок, оцінок, категоричності. Від «Мур — брудна особа», «Мур зробив гидотну роботу», «Фільм-брехня», «Вражений тупістю цього фільму» до «Фільм геніальний, правдивий, майстерний, який мусять подивитися всі без винятку».

Дійсно, треба подивитися. Щоб замислитися над фактами, зібраними за останні десятиліття. І неправда, що у фільмі змонтовано лише відомі факти. І неправда, що фільм позбавлено журналістського розслідування. Хоч би з приводу сімейного (Бушів) нафтового бізнесу, який вивів Бушів на дружні стосунки з верхівкою Саудівської Аравії як головного постачальника нафти для Америки. Миготить в очах від національного вбрання гостей Бушів з її самої Аравії. І щонайменше дивно в контексті сьогоднішнього дня дивитися на цих офіційних осіб, яким Буші потискують руки (звичайно, ще до трагедії). Адже ми знаємо, що майже всі терористи, які викрали чотири авіалайнери і вбили три тисячі невинних людей, за походженням — аравійці.

Гадаю, не всі глядачі знали до Мура і про бізнесові стосунки сім'ї Бушів та інших техасців-товстосумів з сім'єю бен Ладена. І ніхто із дискутуючих — захисників головного героя фільму — не пояснив поки що факт, показаний у фільмі: в перші після трагедії дні в небо, як виняток, піднявся літак з втікаючими родичами бен Ладена. Гуманність? Захист від самосуду? Можливо. Та в ті дні цієї можливості було позбавлено в США тисячі інших осіб «східної зовнішності», яких поліція хапала просто на вулицях. А ті, що мали відношення до фінансування терористів, благополучно «вмили руки».

Війна в Іраку — друга і найважливіша тема документальної стрічки Мура. Весь світ уже сказав своє слово: офіційна версія причин війни виявилася хибною. Мур показує війну в Іраку, обличчя якої звіряче, як і будь-якої війни — чи-то класичної, чи-то терористичної.

Як на мене, то це насамперед антивоєнний фільм. І я не можу не розділити його пафос. Не можна без сліз дивитися на пошматовані тіла, відірвані руки та ноги американських хлопців, слухати їхні розгублені відповіді. А кладовище, зняте згори, без краю встелене білими надмогильними плитами! Під кожним каменем — загублене молоде життя... Ви особисто і після перегляду фільму впевнені, що ці хлопці загинули, захищаючи американський дім? І що вони воювали там проти терористів? І що вони впроваджують там бажану народом нашу демократію? Американець Мур своїм мистецьким твором висловив особисте бачення проблеми: силоміць можна визволити інший народ від тирана, але кров'ю свободу не насаджують.

Ми всі ненавидимо терористів, їх фанатизм, їх безбожне знищення невинних мирних людей. І ми, громадянство, підтримаємо будь-якого лідера, хто дійсно очолить розумну стратегічну боротьбу проти страшного зла, а не прикриватиме цією місією іншу політичну мету. Нам, простим людям, не зрозуміло, чому б у боротьбі з терористичними організаціями не використати класичні методи — заслати в їхні лоґова своїх штірліців чи джеймс бондів, чому не виявити місця терористичних шкіл і не вдарити по них. До речі, президент Буш після трагедії, здається, пообіцяв народу знайти бен Ладена — живого чи мертвого... Впіймали Хусейна і про обіцянку забули...

Прихильники політики адміністрації Буша сьогодні стали противниками Мура. Обзивають його антипатріотом. Я, як глядач фільму, такого висновку не поділяю. Його можна назвати антибушівцем. Так, часом можна відчути педалювання на сарказм відносно головного героя і його оточення. Авторське ставлення має право бути. Та це не дає підстави звинувачувати режисера у брехливості фільму. Брехня чи правда у фільмі — ми скоро пересвідчимося. Якщо Джорж Буш подасть позов до суду проти Майкла Мура за брехливі факти... А якщо ні, то все зрозуміло.

Фото Рейтер.

Мур — антиамериканець? Згадайте або зверніть увагу на кінцівку фільму. Розумні обличчя молодих людей з типовими американськими посмішками. Ці люди, а також відповідний музичний фон створюють почуття впевненості, надії. Мур все-таки дібрав кадри власного позитивного ставлення до своєї країни. Ну, хотів би він, щоб Америка не опинилася в такій критичній ситуації, коли сьогоднішню зовнішню політику найсильнішої і найдемократичнішої країни світу критикує не тільки Майкл Мур — простий, товстий, неголений дядько із Мічігану в одвічній бейсболці, а разом з тим лауреат «Оскара» та Каннського Гран-прі «Золота пальмова гілка». І не він один критикує Буша — згідно з рейтингом половина американців не голосуватиме за нього.

Сьогодні «Фаренгейт 9/11» став соціальним явищем, лакмусовим папірцем, що розділив американське суспільство на два табори з діаметрально протилежними політичними поглядами. Одні — противники республіканців на чолі з Бушем, інші — їх заступники. Скільки днів йде фільм на екранах і рівно стільки днів не вщухають щоденні запеклі дискусії в суспільстві, в усіх ЗМІ і навіть на побутовому рівні.

Безсумнівно, фільм Мура матиме вплив на листопадові вибори. У будь-якому разі він стане документальним свідченням сьогоднішнього періоду американської історії, яку хочеться зрозуміти всім без винятку, незалежно від місця проживання.

Лідія КОРСУН.

Нью-Йорк.

Сумує храм за дзвоном

ДУХОВНІСТЬ

Георгіївський храм, Михайлівська церква, саркофаг, пам'ятник героям Берестецької битви 1651 року, острів Гайок (місце героїчної оборони 300 козаків), знаменита козакова яма, урочище Монастирщина (козацький цвинтар) — усе це символи державного історико-меморіального заповідника «Поле Берестецької битви» у селі Пляшевій Радивилівського району на Рівненщині. Не кожен у тому переліку згадає ще одну унікальну реліквію — 855-пудовий дзвін, «голос» якого було чути на десятки кілометрів і який прослужив «Козацьким могилам» (попередня назва заповідника) всього-на-всього два роки.

— До святинь люд завжди збирався на поклик дзвонів... Прикро, що наша найвеличніша національна святиня такого дзвона, стоголосся якого линуло б на десятки кілометрів, не має, — сказав відомий дослідник минувшини Гурій Бухало з Рівного.

Справді, супровід служби Божої, поминальних панахид, численних дійств на честь козацької слави обходиться звучанням міні-дзвонів Георгіївського храму. Водночас усі згодні з тим, що «Козацьким могилам» конче потрібний дзвін-велетень. Щоб його голос звучав так само потужно й велично, як і людська пошана нашим славним козакам.

— Треба все зробити для того, щоб історична справедливість перемогла і дзвіниця зайняла своє місце на заповідній землі, — каже директор державного історико-меморіального заповідника «Поле Берестецької битви» Леонід Галабуз. — Але для цього потрібні кошти. Тут може бути кілька варіантів: всенародний збір пожертвувань, фінансування Міністерством культури та мистецтв України, долучення до цієї справи Міністерства оборони. Я не обмовився щодо останнього. Адже сто років тому саме аналогічне відомство надало тисячі відстріляних артилерійських гільз на переплавляння і виготовлення багатотонного дзвона для «Козацьких могил». Отож варто було б підтримати благородну традицію. Врешті, я в душі переконаний: національна святиня обов'язково матиме гідний своєї величі дзвін. І дуже віриться, що не колись, а невдовзі...

Щодо того велетня-дзвона, якого вже мали «Козацькі могили», то, за історичною розвідкою Гурія Бухала, його (а важив він 855 пудів) було відлито в Москві на заводі Самгіна. Першою 19 квітня 1914 року сповістила про цю новину газета «Жизнь Волыни».

Від Москви до станції Рудня-Почаївська унікальний дзвін доставили потягом. На цій же платформі лежав і «язик» дзвона, важив він 3,5 тонни. Розвантажували ці гиганти з допомогою спеціального пристрою, доставляли спеціальним возом, який нагадував вагонну платформу. Складався лише з дубових брусів, здатних витримати надважку ношу. Витримали її і колеса, але саме з ними було найбільше клопоту. Коли дзвін і язик до нього вляглися на віз і майже сорок пар коней з великою натугою почали долати метр за метром, на м'якому грунті колеса «пішли в землю». Довелося під них підставляти бруси, роблячи у такий спосіб «лижі». У цьому надважкому і пам'ятному дзвінно-хресному ході брали участь дві сотні робітників. Більшість із них побіч підтримували дзвін, щоб не сповз, не перекинувся. А керував багатолюдною процесією, як і встановленням дзвона, засновник і перший будівничий «Козацьких могил» отець Віталій (Максименко).

Звичайно, тоді ніхто й на думці не мав, що через якихось два роки мідний велет залишить Пляшеву. Вина того — перша світова війна...

На деякий час «Козацькі могили» стали притулком австро-угорських вояків, яким було байдуже до історичної святині. Тож Георгіївський храм облаштували під стайню. На совісті австрійців і вигезені унікальні картини художника Їжакевича. Місцевий люд також чув, як чужинці безжально знущалися із дзвону: п'яні, вони вечорами без пуття-без тями влаштовували такий безладний передзвін, що аж серце від такого глумління боліло... Але найстрашніше — невдовзі унікальний дзвін австрійці вивезли з «Козацьких могил» у невідомому напрямку.

Усі зусилля знайти дзвін були марні. І тепер, як стверджують священики і науковці, єдиний вихід, єдина спокута, єдиний правильний крок до відновлення справедливості — створити новий величний дзвін, який на всю Україну сповіщав би, що кожному українцю сюди просто потрібно прийти, щоб бути чистим у своїй совісті перед героїчною минувшиною.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: Свято-Георгіївський храм сумує за дзвоном...

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

РЕЗОНАНС

Донецькі правоохоронці можуть, якщо хочуть

На анонімки закон дозволяє не реагувати. Тим приємніше одержувати листа про те, що начальство зі шкури пнеться, домагаючись від редакції імені автора опублікованої скарги, прагнучи знайти і покарати кривдника. Це, за бажання, не так уже й важко зробити. А поготів правоохоронним органам. Інша справа, вони часто не поспішають відновлювати справедливість, знаючи навіть де, що, коли і з ким трапилося, кому потрібна допомога.

Приклад із донецькою міліцією — виняток, який підтверджує правило. Відразу після публікації статті «Це вам не хіхоньки-хахоньки» з обласного УВС зателефонували двоє працівників і попросили розкрити інкогніто Ніни Казаревич (справжнє ім'я ми засекретили з етичних і не тільки міркувань. — **Авт.**), автора скарги на стражів порядку. Вони, вочевидь знущаючись із жінки, вигадували цинічні відмовки своєї бездіяльності стосовно її колишнього благовірного, який злісно ухиляється від сплати аліментів.

З управління внутрішніх справ наполегливо просили (усно, а потім письмово) повідомити адресу автора листа.

Поки редакція готувала відповідь на запит, зв'язувалася з Казаревич (важливо було знати, чи хоче вона розкриватися, чи не боїться помсти колишнього чоловіка і його матусі), правоохоронці не спали. І навіть не дрімали. По своїх каналах оперативно вичислили П. І. Б. нашої читачки та її адресу. Незабаром прокуратура повідомила їй: незаконна міліцейська постанова про відмову в порушенні проти Г. кримінальної справи скасовано. Її порушено за ст. 164 ч. 2 КК України.

Анонімка, опублікована в «Голосі України», «вистрілила» конкретним результатом.

Але не будемо поспішати з висновками і ставити крапку...

Іван ІЛЛЯШ.

Я ВАМ ПИШУ...

Вкладникам — по чековій книжці

Після здобуття незалежності більшість громадян нашої країни опинилися за межею бідності. Вони не можуть прожити на злиденну зарплату чи пенсію, і водночас у них на ощадних книжках залишилися непогані гроші.

Звичайно видавати по 50 гривень — найлегше. Але навіть ці гроші не усі можуть вчасно одержати. Чому б вкладникам не видати чекові книжки на суму, визначену урядом? У такий спосіб можна уникнути додаткової інфляції і сплатити борг давно минулих днів.

Іван ЧЕМБАЙ.

Червона Слобода Черкаського району Черкаської області.

...А бабуся вдарилася в мандри

Ніколи не роби того, про що тебе не просять. У справедливості цієї філософської аксіоми ми переконалися, взявши під свою журналістську опіку бомжа бабу Люду. Місцем її багаторічної дислокації був двір по вулиці Василенка. Жила в ньому жінка кілька років, узимку перебиралася в парадне. Пенсію одержувала на пошті, пила і, схоже, горя не знала громадянка Горєва Людмила Миколаївна (прізвище справжнє, чи не воно й визначило долю жінки. — **Авт.**), поки не з'явилися ми, засліплені журналісти, що прагнуть соціальної справедливості. Забігаючи наперед, скажу, що зіпсували ми привільне бомжацьке життя бабі Люді, і вдарилася вона в мандри рідним районом. Повторно завітавши на її подвір'я, «вдома» ми Горєву не застали, та й «домівка» її — старий диван і ганчір'я — викинули на смітник. Немає дому, нема й людини.

Щоправда, свою квартиру з пропискою Людмила Миколаївна втратила давно. Як свідчать пояснювальні управління соцзахисту столичної міськадміністрації, «за власною згодою».

Зізнаємося, побачивши вперше бабусю, що відпочивала з котами на диванчику на подвір'ї, ми перейнялися до неї співчуттям. Його ще підсилило оповідання перехожого (за його словами, мешканця сусіднього будинку), який розповів про нелегке життя Горєвої. Мовляв, вона опинилася на вулиці з милості племінника, який нагнав її з квартири. За характеристикою, що її дав перехожий бабі Люді, ми уявляли її жінкою лагідною, тихою і нещасливою. І ми стали на захист бездомної, зажадавши відповіді від органів, у компетенції яких піклуватися про таку категорію громадян.

Першим редакція отримала листа із Головного управління соціального захисту населення Київської міськадміністрації за підписом його начальника С. Бичкова. У ньому було сказано:

«Горєва Людмила Миколаївна, 1933 року народження, пенсіонерка за віком, одержує пенсію в розмірі 168 грн., самотня. До 1996 року проживала за адресою: бульвар І. Лепсе, 21 в, кв. 38, яку продала за дорученням за власною згодою. Оскільки вживала алкоголь, нового житла не придбала і, таким чином, втратила власне житло. Протягом тривалого часу проживала разом зі старою сестрою, після смерті сестри опинилася на вулиці. Протягом багатьох років вживає алкоголь, загубила всі документи, в тому числі паспорт. 27 травня 2004 року (це вже після публікації в «ГУ». — **Авт.**) була госпіталізована на стаціонарне лікування в міську клінічну лікарню № 6, але вранці 28 травня втекла з лікарні і повернулася на подвір'я будинку № 6 по вул. Василенка, де до цього перебувала, бо має схильність до бродяжницького способу життя і зловживання алкоголем.

Від запропонованого поселення в установу системи соціального захисту відмовилася».

Незабаром після першого листа із Солом'янської райдержадміністрації прийшов другий, за підписом її голови Івана Сидорова. У ньому значилося: «Весь свій час вона (Горєва. — **Авт.**) проводить у колі схильних до зловживання алкоголем, від поселення в притулок для осіб без певного місця проживання категорично відмовляється, про що свідчить її письмове пояснення начальнику Солом'янського РУГУ МВС у м. Києві...»

І далі:

«З Головним управлінням соціального захисту населення м. Києва було досягнуто домовленості про направлення Горєвої Л. М. до жіночого притулку, але активні дії з вирішення її подальшої долі не викликали позитивної реакції, і вона мігрує районом, підтверджуючи свою схильність до бродяжницького способу життя».

Непорядок, подумали ми, і знову вирушили з повторним візитом у гості до баби Люди дізнатися, що в словах місцевих чиновників правда, а що...

На жаль, Горєвої на місці не було. Ми почали розпитувати про неї в бабусь, які продають на розі картоплю, в сусідньому магазині, на пошті, на приймальному пункті вторсировини. І з'ясували, що бомж Людмила Миколаївна вдарилася в мандри... районом. Бігає, мовляв, баба Люда від дільничного, котрий зобов'язаний відправити її у відповідні соціальні установи опіки.

Прибиральниця із сусіднього магазину тітка Тала (Тетяна Зеленська) повідала нам свою історію про бідолашну «дворову» пенсіонерку:

Купувала Люді продукти і видавала пенсію частинами, продуктовою пайкою. Всю пенсію в руки їй не давала — проп'є. Шкода було. Мешканці скаржаться на неохайність Горєвої. Ремствувала на це і прибиральниця. Мовляв, роздягнеться догола і воші на собі б'є. Чи оправляється попід вікнами. А навколо діти — кому це сподобається. А взимку її з парадного виганяли, фарбою навіть обливали, щоб забиралася. Мовляв, іди до себе на подвір'я, а вона ну ніяк.

Запитую, чого з лікарні втекла і до притулку не йдеш, там же годують і чисто, а вона: не подобається, мовляв, мені — там сто грамів не наливають.

Тітка Тала виклала версію того, як баба Люда втратила дах над головою. Чесно кажучи, це типова схема, за якою квартирні аферисти відбирають квартири у самотніх і питущих людей. Горєва, за словами Тали, чи не за пляшку підписала доручення на свою квартиру.

Страшну історію родини Горєвих розповіла наша співрозмовниця. Начебто усі п'ють. На цьому грунті один із племінників убив сестру Горєвої і тепер за це відбуває строк. А другий племінник тітку прогнав за те, що вона нібито стала потихеньку речі продавати з квартири.

— Дільничний до нас узагалі добре ставиться. Але від нього теж вимагають. Він спочатку до баби Люди по-доброму, а тоді бачить, що вона так нахабно поводиться, то він уже до неї суворо. А вона від нього тікає.

Ще одне питання в історії безпритульної Людмили Горєвої не давало спокою. Як ото бомж без документів може одержувати пенсію? З ним ми звернулися до місцевого поштового відділення і почули у відповідь:

— Та ми її давно знаємо. Вона багато років мешкає в нашому районі.

З пояснювальної пенсіонерки бомжа Горєвої на ім'я начальника Солом'янського ГУМВС України в Києві, полковника міліції Коровенка О. М.

«По суті поставлених питань пояснюю, що я раніше мешкала по бульв. І. Лепсе 21 в, кв.38, але потім переїхала до своєї сестри (адреси не пам'ятаю), а квартиру віддала своєму племінникові. Тепер не маю місця, де жити, бо сестра вмерла, а племінник мене з квартири вигнав. Мені ніде стало жити і ночую біля магазину по вулиці Василенка, 6. Мене мешканці району разом з дирекцією магазину відправляли кілька разів до притулку, але мені там не подобається, відтіля тікаю. Востаннє у притулку була восени, адреси не пам'ятаю, знаю, що десь у Новобілічах. Я на пошті одержую пенсію, за яку я постійно вживаю спиртні напої і купую собі поїсти. Мені часто пропонують притулок, але я не погоджуюся. Жодних документів не маю. Мені чотири рази видавали паспорт, який я раз у раз гублю».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Коментар юриста

Відповідно до ст. 33 Конституції України кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування, вільний вибір місця проживання, право вільно залишати територію України. Законом України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» свободу пересування, а також вільний вибір місця проживання може бути обмежено щодо: осіб, до яких відповідно до процесуального законодавства застосовано запобіжні заходи, пов'язані з обмеженням або позбавленням волі; осіб, які за вироком суду відбувають покарання у вигляді позбавлення або обмеження волі; осіб, які згідно із законодавством перебувають під адміністративним наглядом; осіб, які згідно із законодавством про інфекційні захворювання та психіатричну допомогу підлягають примусовій госпіталізації та лікуванню та ін.

Отже, якщо особа не належить до жодної із зазначених вище категорій, то її ніхто насильно не може помістити і тримати у притулку для осіб, які не мають постійного місця проживання.

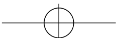
Юлія ХОМЕНКО.

Від редакції: «Баба Люда» викристалізувала кілька проблем.

Перша: конфлікт інтересів. З одного боку, бомж має право нищити своє життя в обраний ним спосіб. З другого — цей його потяг до свободи аж ніяк не повинен порушувати права співгромадян. Оскільки постійне зіткнення з такими людьми в під'їзді великого задоволення не дає, а коли ще й під вікнами «нужду справляє», то й поготів.

Друга: хто, зрештою, має опікуватися безпритульними? Які права і обов'язки повинні мати опікуни?

Третя: увесь комплекс проблем, названих вище та інших, має бути врегульовано законодавчо.

ОБ'ЄКТИВ

23 липня. У столичному Гостинному дворі на Подолі відбувся Міжнародний булгаковський фестиваль «Весь Майстер».

24 липня. Київ. Під час святкування Дня національного прапора України.

26 липня. Ялта. Президенти Росії та України Володимир Путін і Леонід Кучма взяли участь у бізнес-форумі українських і російських ділових кіл, який проходив у Лівадійському палаці.

25 липня. Закарпатська область. У селищі Солотвина Тячівського району втретє відбувся фестиваль культур національних меншин «Мелодії солоних озер».

27 липня. Івано-Франківськ. Урочистості з нагоди 60-річчя визволення Прикарпаття від фашистів.

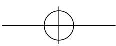

28 липня. Рівненська область. За 40 кілометрів від Рівного в районі залізничної станції Верба зійшли з колії сім вагонів товарного потяга.

29 липня. Міністр оборони України Євген Марчук презентував Стратегічний оборонний бюлетень України на період до 2015 року.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО, Олександра КЛИМЕНКА, Укрінформу та УНІАН

Україна олімпійська: 1952—2004

АФІНИ: надії і реалії

За більш як півстоліття участі в літніх і зимових Іграх українські спортсмени здобули чимало олімпійських нагород. І виступаючи під прапором Радянського Союзу, і захищаючи честь уже незалежної України, наші атлети особливо відзначалися в так званих медалеємних видах спорту — легкій атлетиці, спортивній гімнастиці, плаванні, боротьбі, фехтуванні, боксі.

Судячи з усього, Афіни тут не повинні стати винятком — саме у видах спорту, де розігрується найбільша кількість нагород, наші спортсмени завоювали левову частку путівок на Ігри. Переважно тут у нас прогнозують завоювання олімпійських медалей різного гатунку.

До якої міри обґрунтовані ці прогнози, покаже, звісно, сама Олімпіада. Але напередодні важко утриматися від спроби поміркувати, чим можуть закінчитися виступи українських олімпійців хоча б у деяких з медалеємних видів спорту.

Після чемпіонату світу 2003 року зі спортивної гімнастики її шанувальників в Україні охопили неоднозначні почуття: з одного боку, і жінки, і чоловіки завоювали повні командні комплекти олімпійських ліцензій; з другого — дуже вже невиразно вони виступили, опинившися далеченько від п'єдесталу пошани. Хіба нинішнім продовжувачкам традицій, закладених Ларисою Латиніною, личить бути сьомими серед найсильніших гімнасток світу? І невже спадкоємцям Віктора Чукаріна і Бориса Шахліна тепер замикати першу вісімку? Боляче в нас було сприйнято і те, що права виступати на Олімпіаді в окремих видах домоглися тільки гімнастки.

Олімпійський рік додав переживань — трагічно загинув в автокатастрофі чудовий спортсмен, безперечний лідер гімнастичної збірної Олександр Береш, ведучий «срібної» української команди на Іграх у Сіднеї, володар бронзової медалі Олімпіади в особистому багатоборстві.

Величезна відповідальність лягла тепер на плечі досвідчених гімнастів Валерія Гончарова і Руслана Мезенцева, їхніх молодих товаришів — замінити Олександра в команді буде дуже нелегко.

Олімпійські перспективи в наших гімнасток, здається, трохи радісніші. Недавню перемогу Аліни Козич в абсолютній першості на чемпіонаті Європи в Амстердамі високо розцінено у світі. Так само і «срібло» жіночої збірної у командній першості. Та чи треба казати, наскільки важче буде домогтися в Афінах досягнень, порівнянних за якістю? І нових суперниць у Козич та її подруг побільшає, і переможені ними в Амстердамі гімнастки (наприклад, росіянки) виступатимуть на Іграх зовсім з іншою мотивацією.

Та все-таки є вагомі підстави сподіватися, що без нагород українські гімнастки в Афінах не залишаться.

Хотілося б висловити таку само надію з приводу олімпійських виступів українських майстрів важкої атлетики. Після чемпіонату світу-2003 у Ванкувері, де наші штангісти і штангістки завоювали 8 медалей різного гатунку і 9 олімпійських ліцензій, у шанувальників вітчизняної важкої атлетики було два сильні розчарування — допінгова дискваліфікація срібного призера Ванкувера у вазі понад 105 кг Артема Удачина... і підсумки київського чемпіонату Європи-2004.

З Удачиним усе зрозуміло, та ось поясніть, чому втратили прекрасну можливість провести в себе вдома передолімпійську репетицію майже всі найсильніші українські штангісти і штангістки, керівники вітчизняної важкої атлетики так і не змогли. Наші жінки на «домашньому» чемпіонаті континенту посіли 9-те місце, а чоловіки — 13-те.

Отож судити про олімпійську готовність важкоатлетів можемо переважно за нечастими повідомленнями преси та ще за так само нечастими інтерв'ю старшого тренера збірної Василя Кулака чи держтренера Кіма Ткаченка. Вони запевняють, що забув уже про травму, яка не дала йому можливості відзначитися у ванкуверському двоборстві, знаменитий Денис Готфрід; самовіддано тренуються, готуючись до Олімпіади, Ігор Разорьонов, Олексій Колокольцев і когорта штангісток — Наталя Скакун, Ванда Масловська, Надія Шаманська, Вікторія Шаймарданова, Ольга Коробка.

Одне слово, нам є на кого сподіватися в Афінах, кому бажати славних перемог — за найгострішої конкуренції, яка розгорнеться на олімпійському важкоатлетичному помості!

На жаль, далеко не в усіх видах спорту, які шанобливо називають медалеємними, у наших атлетів є напевні шанси поборотися за олімпійські нагороди. Здавалося б, де, як не у веслуванні на байдарках і каное, українські майстри, розвиваючи традиції, закладені чемпіонами кількох олімпіад Олександром Шапаренком і Сергієм Чухраєм, спираючись на досвід і знання багатьох українських тренерів високої кваліфікації, могли б і сьогодні претендувати на найвищі нагороди! Але, на жаль, веслування на байдарках і каное останніми роками зачахли — у Сіднеї, скажімо, українські веслярі залишилися без нагород.

Лише три олімпійські ліцензії завоювали байдарочники і каноїсти. Причому в каное-одиночці вдалося це зробити недавньому юніору 18-літньому Юрію Чебану, котрий ще не змагався на найвищому рівні. Бракує також досвіду й екіпажу каное-двійки Русланові Джалілову та Максимові Прокопенку.

Щоправда, в жіночому екіпажі байдарки-четвірки є спортсмени, котрі вже виступали на олімпіадах, — для Аліни Барабанової, приміром, Афіни будуть уже третіми Іграми, для Ірини Осипенко та Олени Чреватової — другими. Лише Тетяна Семикіна дебютує на олімпійському рівні. Але як виступлять в Афінах наші байдарочники, напевне не скажуть і керівники української гребли...

Докорінні зміни, що відбулися останнім часом у керівництві Федерації боксу України (ФБУ), ускладнюють і прогнозування олімпійських виступів наших майстрів рингу. У Сіднеї, нагадаємо, українські боксери завоювали п'ять медалей — дві срібні і три бронзові. Однак обраний наприкінці 2002 року президентом ФБУ донечканин Дмитро Єлісеєв протягом невеликого терміну «зумів» підмінити колективне керівництво українським боксом, який широко популярний у багатьох регіонах країни, одноосібовими рішеннями, досвідчених тренерів і функціонерів федерації замінити особисто відданими йому людьми. За час «царювання» Єлисеєва наші боксери зуміли вибороти лише «срібло» на чемпіонаті світу-2003 та дві медалі — «срібло» і «бронзу» (і дві путівки до Афін) — на чемпіонаті Європи-2004.

7 липня позачергова конференція ФБУ переобрала все керівництво федерації, її президентом став Міністр економіки України Микола Деркач. Як зміни торкнуться підготовки боксерів до боїв на олімпійському ринзі, можна тільки гадати. Нині готуються сім українських боксерів (п'ятеро з них завоювали олімпійські ліцензії на відбіркових турнірах). Фахівці запевняють, що найбільші шанси посісти призові місця мають володар сіднейського «срібла» Андрій Федчук (вага до 81 кг) і Олексій Мазикін (понад 91 кг).

Тоді як багато хто з провідних наших атлетів бережуть свої сили для головного старту чотириріччя, показуючи нічим не примітні результати, декотрі їхні майбутні конкуренти в Афінах наважуються і на світові рекорди. Наприклад, російські стрибунки з жердиною Олена Ісинбаєва і Світлана Феофанова спільними зусиллями підняли планку майже до п'яти метрів; ефіопський стаєр Кененіса Бекеле перевищив світове досягнення шестирічної давності свого знаменитого земляка Хайле Гебреселассіє в бігу на 10 тисяч метрів майже на дві секунди... Вразив світ і феєрверк світових рекордів американських плавців на відбірковому олімпійському турнірі у Лонг-Біч.

Незабаром ми дізнаємося, хто в Афінах буде «зі щитом»...

Олександр БАШКАТОВ.

ІМЕНА

Досьє «Голосу України»

242 спортсмени України візьмуть участь в іграх XXVIII Олімпіади із 27 видів спорту. Серед них: 78 учасників Сіднея-2000, 18 призерів Ігор, 22 чемпіони світу і Європи, 39 призерів великих міжнародних змагань. У перспективі — виграш не менш як 24 медалей різного гатунку.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Безплатне задоволення

Представник афінської мерії Дора Бакоіанні повідомила, що мешканцям грецької столиці і численним гостям нудьгувати під час ігор не доведеться. «... Поки увесь світ смакує питання тероризму та безпеки, ми готуємося перетворити Олімпійські та Параолімпійські ігри на справжнє свято», — повідомила пані Бакоіанні.

За її словами, на вулицях і майданах Афін під час Олімпіади відбудеться понад 500 концертів. Крім живої музики, на вулицях грецької столиці виступатимуть акробати, лялькові театри, розігруватимуть пантоміми і влаштовуватимуть художні виставки. Театри, цирки, актори із 34 країн працюватимуть на радість публіки.

На 22 площах і в парках гратимуть джазові оркестри з Нідерландів, виступлять танцівниці із Саудівської Аравії, кухарі з Польщі й Угорщини запропонують страви національної кухні. А циркова трупа з Республіки Корея презентує спеціальну програму. І все це безплатно — просто насолоджуйтеся й одержуйте задоволення. На шоу-програми і вуличні вистави в Афінах витратили чотири мільйони євро.

Прапороносець — призер київського помосту

Національний олімпійський комітет Греції одностайно призначив тризразового олімпійського чемпіона штангіста Пірроса Дімаса прапороносцем на церемонії відкриття афінської Олімпіади. Чемпіон Ігор 1992, 1996 і 2000 років очолить делегацію грецької олімпійської збірної. Греки завжди відкривають парад атлетів, отож виходить, що Дімас стане першим атлетом у проходженні олімпійців.

Дімас уже виступав у почесній ролі прапороносця вісім років тому і має добрі шанси стати єдиним за всю історію ігр чемпіоном на чотирьох олімпіадах поспіль.

Господарі Ігор-2004 також обрали плавчиню Зою Димосхакі і баскетбольного суддю Лазароса Вореадіса для проголошення на церемонії відкриття олімпійських клятв атлетів і суддів.

Стосовно Дімаса, то на останньому чемпіонаті Європи, що проходив у Києві, у категорії 85 кг він поступився у сумі своєму співвітчизникові Георгосу Маркуласу. Але, з огляду на те, що він старший і, безперечно, титулованіший, саме 32-річний атлет був удостоєний честі нести прапор своєї країни.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Гравці «Дніпра» Руслан Ротань, Володимир Єзерський і київський динамівець Олександр Шовковський, найпевніше, 18 серпня зіграють у товариському матчі проти збірної Англії в Н'юкаслі.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановами господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 08.07.2004 р. порушено справи та визнано банкрутами за ст.51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

— № Б-11/113 про банкрутство приватного підприємства «Техтріска» (вул. Заводська, 4, смт. Вигода, Долинський район, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 31711334);

— № Б-11/114 про банкрутство приватного підприємства «Вигодаплит» (вул. Заводська, 4, смт. Вигода, Долинський район, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 31887746);

— № Б-11/115 про банкрутство приватного підприємства «Оздоблювач» (вул. Заводська, 4, смт. Вигода, Долинський район, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 31887814);

— № Б-11/116 про банкрутство приватного підприємства «Пресплит» (вул. Заводська, 4 смт. Вигода, Долинський район, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 31887730).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Мартинюк Василь Миколайович (А/С-582, м. Івано-Франківськ-10, 76010, ліцензія АА №250233 від 22.02.2002 р.) Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом одного місяця від дня публікації оголошення.

ЗАТ «Чуднівська меблева фабрика»,
запрошує інвесторів в процедурі санації вкласти інвестиційні кошти, з правом набуття прав власності на дане підприємство. За інформацією звертатись за адресою: Житомирська область, смт. Чуднів, вул. Макаренка, 8, розпорядник майна Кравцов Володимир Андрійович, тел. 8 (066) 736-9432.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7), постановою від 05.05.2004 р. у справі № 10/12-04 СТОВ «Дружба», код ЄДРПОУ — 3732175, с. Байківка, Калинівського р-ну., Вінницької обл. визнав боржника банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Тушевського Ю. В., ліцензія АА № 250425 від 29.03.2002 р., м. Вінниця, тел. 8-(0432)-35-63-09. (21016, м. Вінниця, вул. 40-річчя Перемоги — 27 А, кімн. 57.)

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 12/119-Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Едельвейс-ЛТД» (м. Скадовськ, вул. Гуманенка, 15, кв. 11, ЕДРПОУ — 24957406, р/р 26001501948001, МФО 252275 АК АПБ «Україна»).

Розпорядником майна призначена арбітражний керуючий Сиромятникова Уляна Вікторівна (ліцензія АА № 719768 від 23.01.2004 р., 75700, м. Скадовськ, вул. Радянська, 32).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Вінницької (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 26.02.2004 р. у справі № 10/235-03 ВАТ «Агромаш», код ЄДРПОУ —3567322, смт. Крижопіль, Вінницької обл. визнав боржника банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Тушевського Ю. В., ліцензія АА № 250425 від 29.03.2002 р. м. Вінниця, тел. 8-(0432)-35-63-09 (21016, м. Вінниця, вул. 40-річчя Перемоги-27, кімн. 57)

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) постановою по справі № Б48/45-04 від 14.07.2004 р. визнав банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Харківнафтопродукт», код 03482880 (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 4-й під'їзд, 5-й поверх, р/р 26004093610000 в АКІБ УкрСіббанк м. Харків, МФО 351641 і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор арбітражний керуючий Котовенко О. М., ліцензія серії АА № 047647 від 09.08.2001 р.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) по справі № 7/298 постановою від 01.06.2004 р. СП ТОВ «Торговий дім «Восток» (код ЄДРПОУ 30068644, 37600, Полтавська обл., м. Миргород, вул. Гоголя, 47/2, р/р 26002100117715 в Філії АППБ «Аваль», МФО 331605) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Красюка Сергія Володимировича (ліцензія № 249751 від 19.10.2001 р., 36009, м. Полтава, вул. С. Кондратенка, 6).

Відкрите акціонерне товариство «Авдіївський коксохімічний завод» ЄДРПОУ 00191075, Україна, Донецької області, 86065, м. Авдіївка, пр. Індурстріальний, 1, оголошує результати відкритих торгів, відбувшихся 14.07.04 р. на капітальний ремонт турбіни ПР-6-35-1,2 ТЕЦ, публікація в «Голос України» № 108 від 15.06.04 р. Тендерна пропозиція ТОВ «Донецькенергоремонт», код ЄДРПОУ 30341775 Україна, 83050, м. Донецьк, а/с 432, тел. (062) 345-83-03, факс (062) 345-83-53 визнана найкращою, сума договору з урахуванням ПДВ — 137500,00 грн. Дата акцепту 19.07.2004 р.

Постановою господарського суду м. Києва по справі № 24/332-б від 12.06.2003 р. визнано банкрутом закрите акціонерне товариство «Євробізнес» (м. Київ, вул. Пимоненка, 13, р/р 2600930012382 АТ «Вабанк» м. Києва, МФО 321637, код ЄДРПОУ 24096996) та відкрито щодо нього ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Пархацького Миколу Григоровича (ліцензія серії АА № 250193 видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції 03.12.2001 р.). Поштова адреса: 04060, м. Київ, а/с 19.

Доповнення до публікації в газеті «Голос України» № 139 (3389) від 29.07.04 р.

В зв'язку з технічною помилкою, припущеною при публікації, надається доповнення:

Фінансова звітність АППБ «Аваль» за II квартал 2004 року затверджена:
Голова Правління О. В. Деркач
Головний бухгалтер І. П. Волощук

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307), порушено провадження у справі № 08/3846 про банкрутство колективного підприємства «Чигиринська фабрика «Пролісок» (юридична адреса: 20901, м. Чигирин, Черкаської області, вул. Грушевського, 31, код ЕДРПОУ 05522312, р/р 26008301441 в Чигиринському відділенні № 3199 Ощадного банку України, МФО 354734).

Розпорядником майна призначено Гаврильченка Валентина Михайловича, м. Черкаси, вул. Франка № 79.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації цього оголошення.

Господарський суд Закарпатської області (88000: м. Ужгород, Закарпатської області, вул. Коцюбинського, 2а) постановою від 21.04.04 р. № 6/209 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю виробничо комерційна фірма «Свалява-скло» інд. код 31055374 (м. Свалява Закарпатської області, вул. Кондратюка № 10) р/р № 2600500224 АБ «Ажіо» в м. Свалява, МФО 312293 і розпочав ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Воловик М. В. (ліцензія Мінекономіки АА № 419220, 25002, м. Кіровоград, а/с № 61, тел. (0522)22-51-38).

Філія Агентства з питань банкрутства у Сумській обл. та Ліквідатор ТОВ «Суми-Агрозапчастина», код 31208794 проводять аукціон з продажу вимог банкрута.

На аукціон виставляється:

Лот № 1 вимоги банкрута — ТОВ «Суми-Агрозапчастини». Початкова ціна 1794387 грн. 00 коп.

Гарантійний внесок 5% від початкової ціни продажу об'єкта. Реєстрайійний внесок — 17 грн. Гарантійний та реєстраційний внесок вноситься на р/р 260016742 в СОД АППБ «Аваль», МФО 337483, код 26254873, отримувач Сумська філія агентства з питань банкрутства.

Заяви приймаються протягом 27 днів від дати виходу оголошення, аукціон буде проведений через 30 днів від дати виходу оголошення о 12 годині.

Для довідок по аукціону звертатись за адресою:
м. Суми, площа Незалежності, 1, оф. 1403, т/ф (0542) 340-495.

Срібні звуки благовіста у Чигирині

ДУХОВНІСТЬ

В історичній столиці України — гетьманському Чигирині освячено монументальну споруду — собор Казанської ікони Божої Матері. Після 1934 року, коли червоні атеїсти сплюндрували останній храм козацького міста, вперше над Тясмином і Замковою горою полинули срібні звуки благовіста.

Народний депутат України Віктор Тимошенко серед своїх виборців.

Відродити духовну святиню допоміг чигиринцям їхній обранець, народний депутат України Віктор Тимошенко. Завдяки його матеріальній та моральній підтримці найвеличніша споруда старовинного міста виросла в історичному центрі за півтора року. Автор архітектурної новинки — відомий зодчий, архієпископ Черкаський і Канівський Софроній. Дев'ятибанний 32-метровий собор став золотоверхою перлиною Чигирина, його окрасою.

Освятив новозбудований храм митрополит УПЦ Московського патріархату Володимир (Сабодан). У святковому дійстві взяли участь керівники району й області, парафіяни міста і навколишніх сіл.

Ще один величний собор, який належатиме Київському патріархату, будується у парку імені Тараса Шевченка, у південній частині Чигирина.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

Собор Казанської ікони Божої Матері у Чигирині.

Гайда босоніж!

ФОТОПОГЛЯД

Фото автора.

Для маленьких онучат, які приїжджають на літо до своїх бабусь, село — справжнє відкриття світу. В загороді поважно рохкає свиня. На подвір'ї радісно кудкудаче курка: знесла яєчко, «не простеньке, а золотеньке». В садку весело брикає козеня. У холодку під деревом ліниво розлігся песик. Десь далеко протяжно мукає корова. По травичці дряпається жучок. З гілочки на гілочку пурхає горобчик. І все це — не в телевізорі, не в зоопарку, а наяву!

Бабуся знімає з ніжок туфельки: гайда босоніж! Вона дозволяє усього торкатися, гладити, пестити, тільки стежить, щоб півень не дзьобнув малих пустунів та щоб вони не вскочили десь у кропиву, не перечепилися і не забилися. А вгледіти за малечею, котра відчула необмежену волю, не так і просто. Ото щойно були поряд — і нема, лише якісь дві нові квіточки на городі виросли. І що то за диво?..

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

ЦЕ ЦІКАВО

Екскурсії в «дикі» катакомби

Новий маршрут — у так звані дикі катакомби завдовжки 1,7 кілометра — почав діяти в заповіднику-музеї «Нерубайське» під Одесою. Провідники-ентузіасти зі спелеологічної організації «Флагман-спелео», які водять екскурсантів підземними лабіринтами, розповідають їм чимало цікавого про історію виникнення катакомб, події, що відбувалися тут, починаючи з позаминулого століття й до наших днів. Відомо, що в минулому спорудження більшої частини житла та інших об'єктів велося в Одесі з каменю-вапняку, добутого під землею. Тільки в районі села Нерубайське загальна протяжність утворених в результаті цього катакомб перевищує, за неповними даними, 800 кілометрів. Легенди й достовірні факти засвідчують, що тут, на глибині 20 і більше метрів, у різні часи переховувалися переслідувані властями втікачі, влаштовували свої табори розбійники, в роки Великої Вітчизняної війни звідси робили вилазки партизани, щоб завдати ударів по окупантах, у наші дні сюди спускаються любителі «гострих відчуттів», яких потім нерідко доводиться відшукувати і виводити на поверхню рятувальникам... До речі, останнє тепер дещо полегшується, оскільки спеціальна картографічна експедиція, заглибившись у підземні лабіринти, завершила картографування 150-го кілометра. Вивчено чимало важкодоступних районів нерубайських катакомб, що досі вважалися «дикими». Картографування не тільки розширює мережу підземних екскурсійних маршрутів, а й передусім орієнтує будівельників, де та в який спосіб безпечніше зводити нові споруди.

Георгій ВОРОТНЮК.

Це що — собаки?

Ні, кусаються кримські ціни

КУРОРТНИЙ СЕЗОН

Третина курортного потоку України прямує у Крим. Оздоровниці та пляжі Чорного й Азовського морів — переповнені. На півострів із початку року прибуло понад два мільйони курортників і туристів. Середня вартість путівки 125—130 грн. на день для однієї людини. (Мінімальні — за 80 грн. — розкуплено до жовтня). Отже, два тижні відпочинку для сім'ї з трьох осіб обійдуться щонайменше у 5 тисяч гривень. З «дикунів» власники квартир просять за одного, як мінімум, 10—25 доларів, залежно від відстані до моря. Харчування, звісно, окремо.

Приморські селища — альтернатива для тих, хто любить відпочивати подалі від цивілізації, чи кому не по кишені відпочинок у пансіонатах. Ціни тут за кімнату від 2,5 до 25 доларів. Переночувати у «пік» літа коштуватиме тут стільки, як торік: від 3 до 10 доларів із людини.

Щоб скромно відпочити тижнів зо два, приміром, у Євпаторії, одному курортнику потрібно викласти щонайменше 300—400 у. о. Мінімальний «розклад»: 25 грн. за ліжко, триразове харчування «без надмірностей» щодня обійдеться гривень 40—70, атракціони — від сорока, вечірній відпочинок — щонайменше 50 грн. Ціни зростають щодня й уже почали відлякувати людей із середнім достатком. Вони скаржаться, що зібрані протягом року гроші розлітаються за тиждень.

У Ялті літні ціни звично відлякують гостей Криму. Сніданок у кафе на набережній «витягне» з вашого гаманця не менше 30 грн. Хто попередньо не заглянув у меню, за каву з морозивом може викласти 50 гривень! Склянка томатного соку в кафе «Крим» — 80 коп., в сусідній їдальні «Бузок» — 1,8 грн., неподалік у пельменній — 2,50. Хоча у магазинах літрова банка такого соку — 2,10.

«Кисле літо»

Так гості Криму назвали нинішній курортний сезон через цьогорічний неврожай фруктів, квіт яких побили весняні заморозки. На ринках узбережжя ціни удвічі, втричі вищі за сімферопольські. На прилавках — стандартний асортимент: черешня, суниці, мед, огірки, помідори, розливне вино з-під поли (50-80% усього спиртного, проданого в Криму — фальсифікат). Результати останньої двотижневої перевірки: більш як 800 кримських літніх кафе, барів й майданчиків закрили за антисанітарію епідеміологи.

Діти-діти, де вас подіти?

З маршрутів вихідного дня для батьків із дітлахами найдешевший до «Галявини казок» — відомий зоопарк «Казка» — у автобусі на 23 місця — 32 грн. з людини, на 43 місця — 18. Плюс — вхідні квитки у зоопарк і музей — 4 і 5 грн. Показати дитині гору Демерджі обійдеться в малому автобусі — 27 грн., у великому — 14. Вхід до аквапарків нині від 150 грн. для дорослого, від 50 — для дитини.

Зміна в дитячому розважальному центрі «Чорноморська Атланта» села Піщане коштує від 265 у. о. Від 200 доларів батькам треба викласти за євпаторійський дитячий санаторій «Чайка», а за «Артек» — три тисячі гривень.

Серед 27 дитячих санаторіїв, 75 оздоровчих таборів, безлічі наметових — є й дешевші. Зокрема, скаутські табори в Керчі (36 грн. за день із дитини в будиночках на Генеральських пляжах), у наметах під Алуштою (26 грн.). Найменше вдарить по кишені дитяче оздоровлення в Бахчисарайському, Ленінському, Роздольненському, Сакському, Сімферопольському районах. Але туди вже не потовпишся.

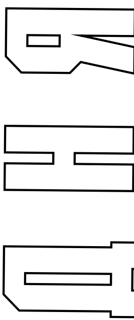
Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША

Цього дня

■ 1842 р. У Києві освячено збудовану заново Десятинну церкву.

■ 1849 р. Загинув у бою один з ватажків угорської революції поет Шандор Петефі.

■ 1850 р. Народився соціолог Сергій Подолинський.

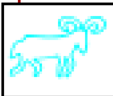
■ 1930 р. Завод «Комунар» у Запоріжжі випустив перші комбайни.

■ 1941 р. В окупованому Львові створено Українську Національну Раду (заборонена гітлерівцями в березні 1942 року).

■ 1957 р. В СРСР прийнято постанову про розвиток житлового будівництва в країні.

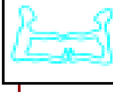
АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
на 2—8 серпня 2004 року

Можливо, ви зрозумієте, що ціль, яку ви перед собою поставили, — нереальна. Цього тижня ви повинні переглянути свої плани на майбутнє.

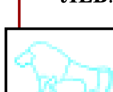
ОВЕН. На вас очікує багато паперової роботи. Обставини складатимуться не на вашу користь. Звичний ритм життя буде порушено. Ви можете опинитися в ситуації, коли доведеться відмовитися від своїх цілей або змінити їх у зв'язку з обставинами. Виконання звичних обов'язків стане втомливим і нецікавим, вам потрібно знайти щось захоплююче в тому, що ви щодня робите, а якщо не вдасться — час у відпустку.

ТЕЛЕЦЬ. Якщо ви хочете, щоб здійснилася ваша заповітна мрія або втілилися в життя ваші творчі проекти, доведеться виявити активність і наполегливість. Невизначеність ваших службових обов'язків призведе до того, що ви намагатиметеся зробити все, і ваші сили можуть виснажитися. Вам докорятимуть близькі за надмірне захоплення тільки службовими справами на шкоду сім'ї. Постарайтеся знайти компроміс.

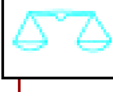
БЛИЗНЮКИ. Ви активно вирішуватимете домашні проблеми. Можете не стриматися і розпочнете доводити свою правоту, і цим тільки зашкодите собі. А ті, хто соромливий, навпаки, будуть нерішучі, про що потім жалкуватимуть.

РАК. Вам здаватиметься, що вас перестали помічати. Протягом цього тижня можете зазнавати емоційних труднощів у товаристві тих, хто вас знає, вам буде набагато легше в незнайомій обстановці й серед нових людей. Скористайтеся цим тижнем для того, щоб відновити свої сили, виспатися, відпочити.

ЛЕВ. Щоб реалізувати свої задуми, вам доведеться докласти зусиль і вкласти гроші. Якщо ваша діяльність пов'язана з грошима підприємства, ви маєте бути уважні й обережні під час прийняття рішення, можливо, від вас вимагатимуть миттєво зреагувати на обставини, що склалися. Несподівані витрати на друзів або компанію можуть істотно похитнути ваше фінансове становище.

ДІВА. Якщо у вас на роботі станутьcя непередбачені зміни, що вимагають вашої безпосередньої участі, постарайтеся прийняти правила, які вам нав'язуватимуть. По-перше, це неминуче, а по-друге, тоді ви опинитеся у виграшній ситуації. Крім того, будьте обережні, ви можете розгнівати своє начальство.

ТЕРЕЗИ. Цього тижня ваші сподівання, які ви покладали на друзів і покровителів, можуть не виправдатися. Можете зазнати розчарування в колективі, де працюєте. Вам не варто афішувати свою діяльність і нові плани на майбутнє.

СКОРПІОН. Ви можете так захопитися своєю роботою, що не помітите несприятливої ситуації вдома. Можете домогтися значного впливу в колі своїх друзів або однодумців, якщо переконаєте їх у реальності своїх цілей. Якщо ви займаєтеся громадською діяльністю, то для досягнення результату вам доведеться пожертвувати своїми особистими інтересами.

СТРІЛЕЦЬ. Можливо, цього тижня у вас загостряться стосунки між батьками і чоловіком (дружиною). Ваша половина буде з'ясовувати їх і доводити свою владу, що може викликати сильне роздратування і навіть гнів ваших батьків. Намагайтеся запобігти можливому конфлікту.

КОЗЕРІГ. Обставини потребуватимуть від вас сили волі й рішучості, це може призвести до того, що ви станете дуже вимогливі й категоричні. Під час розв'язання фінансових питань ви можете помилятися або бути недалекоглядним. Якщо буде можливість, погасіть свій борг хоча б частково, тоді ви уникнете прикрощів.

ВОДОЛІЙ. Ваші дії і вчинки можуть стати незрозумілими для вас і оточуючих. Якщо ви маєте слабкість до алкоголю або якісь іще згубні звички, то в цей період посилиться бажання їм потурати, що може призвести до серйозного конфлікту між вами і близькими.

РИБИ. Якщо ви акцентуєте свою увагу на тому, що перебуваєте на роботі у залежному становищі, то це призведе до небажання виконувати свої обов'язки, до занепаду сил, жалю до самого собі. Якщо ви не подолаєте смуток, то депресія триватиме, і вам знадобляться зусилля, щоб її позбутися.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Грозовий серпень — на довгу й теплу осінь

1 серпня — Мокрини. За цим днем прогнозували, яка буде осінь. Якщо зранку йтиме дощ, то початок осені буде дощовий; задощить опівдні — дощовою буде середина осені; якщо ж дощ впаде надвечір, то буде з дощами кінець осені. Дощовий день також застерігав: наступного року вродять жита, але літо буде мокре.

2 серпня — Іллі. «На Іллі новий хліб на столі». Це свято вельми шановане і пов'язане з аграрною магією. Прообразом Іллі є Перун як покровитель грому та блискавок. На Херсонщині його називали «громовим святом» або «святом грому». В цей день намагалися не працювати, навіть не ходили на полювання, боячись гніву Іллі, котрий може того, хто його не святкує, вдарити блискавкою. Почувши грім, люди вірили, що це «Ілля їде по небу на золотій колісниці».

4 серпня — Марії Магдаліни. Її вважають заступницею від холери. «Великі роси — льон буде сірий».

6 серпня — Бориса і Гліба. «Прийшов Борис і Гліб — встиг у полі хліб». Літній Борис і Гліб (є й весняний — 15 травня) завершував дозрівання всіх хлібів, починався період масового збирання грибів.

7 серпня — Анни. За цим днем завбачували зиму. Яка погода до обіду, така зима до грудня; а яка по обіді, то така після грудня. Вірили, що коли ранок холодний, то і зима буде сувора.

Прикмети серпня

■ Багато ягід на горобині — осінь буде дощова; якщо мало — суха.

■ Багато горіхів — голодний рік.

■ Якщо по дощі на небі веселка — на третій день знову буде дощ.

■ Кроти вилазять із-під землі — перед дощем.

■ Хмари «переливають кольори» — віщують грозу.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

(р) Платні матеріали.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011140. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»